İSLAM VE KARMA

FELSEFESİ

Yalnızca Kuran'ı
rehber edinenler, batıl olan inançlardan tamamen
uzaklaşır, dünyada ve ahirette sonsuza dek
sürecek güzel bir yaşama sahip
olmayı umut edebilirler.

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı, Ocak 2002
İkinci Baskı, Mart 2006
Üçüncü Baskı, Ekim 2006

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK
Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

KARMA İNANCI NEDİR?

KARMA İNANCINA GÖRE REENKARNASYON

KARMA İNANCINA GÖRE AHİRET

KARMA İNANCINDA DÜNYA HAYATI

KARMA İNANCINA VE KURAN'A GÖRE
KADER ANLAYIŞI

GERÇEK HUZUR VE MUTLULUĞUN KAYNAĞI
ALLAH'A VE KADERE TESLİM OLMAKTIR

KARMA ADALET SAĞLAYAMAZ,
GERÇEK ADALET SAHİBİ OLAN ALLAH'TIR

ALLAH'IN EN SON VE HİÇ DEĞİŞMEYEN
VAHYİ: KURAN

SONUÇ

EK BÖLÜM 1: KURAN MUCİZELERİ

EK BÖLÜM 2: EVRİM YANILGISI

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.=

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR VE ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, , Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme,

kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

GİRİŞ

Yalnızca Kuran'ı rehber edinenler, batıl olan inançlardan tamamen uzaklaşır, dünyada ve ahirette sonsuza dek sürecek güzel bir yaşama sahip olmayı umut edebilirler.

Günümüzde insanların büyük bir bölümü, dünya üzerinde yaşanan kaostan, kargaşadan, kavgalardan, sıkıntılardan, insaniyetsizlikten, çekişmelerden, samimiyetsizliklerden, bencilliklerden ve yalancılıktan uzaklaşmanın, huzur, güven ve barış içinde bir hayat kurmanın yollarını aramaktadır.

Bu amaçla bir arayış içine giren bazı kişiler özledikleri huzur ve mutluluğu, Hinduizm ve Budizm gibi dinlerde bulabileceklerini zannederler. Doğu dinlerinin gizemli ve mistik havası, meditasyon benzeri uygulamaları ve bu dine mensup olan kişilerin tavırlarındaki, giyimlerindeki, konuşmalarındaki ve ibadet şekillerindeki farklılık birçok insanın bu dinlerden etkilenmelerine neden olmaktadır.

Ancak Hinduizm ve Budizm gibi dünyanın bilinen en eski dinleri olarak kabul edilen inançlar, her ne kadar bazı güzel ahlak mesajları içerseler de, hak din değildirler. Muhtemelen zaman içinde yaygın olarak kabul edildikleri toplumların gelenek ve görenekleri ile karışmış ve bazı insanların da kasıtlı olarak ekledikleri hurafeler ve yanlış inançlarla bozularak günümüzdeki batıl şekillerini almışlardır. Bu nedenle bu dinlerin akıl ve mantıkla çelişen birçok düşünce ve uygulamaları bulunmaktadır.

Son zamanlarda ülkemizde de gündeme gelen Karma inancı, bu batıl dinlerin önemli bir özelliğidir. Karma felsefesi, insanları bazı olumlu ahlaki özelliklere özendirmektedir ancak bunun yanında birçok sapkın ve batıl inancı da içermektedir. Karma'nın temelini oluşturan bu batıl inançların insanlar için bir kurtuluş yolu olması, insanlara mutlak bir huzur ve güven getirmesi ise kesinlikle mümkün değildir. Tam aksine bu inançlar insanı daha karmaşık bir ruh haline, çarpık bir bakış açısına ve yanlış uygulamalara yöneltmektedir. Elinizdeki kitapta bu yanlış uygulama ve fikirler ele alınacaktır.

Karma inancının yanlış yönlerine geçmeden önce şunu hatırlatmakta yarar vardır: Dünya üzerinde gerçek mutluluğu ve huzuru bulmanın yolu, kainatın tek hakimi olan Rabbimizin tüm insanlar için seçip beğendiği İslam Dini ve İslam Dini'nin kaynağı olan Kuran'dır. Kuran, Allah'ın bildirdiği gibi, insanları karanlıklardan aydınlığa çıkartabilecek ve insanların kurtuluşuna vesile olabilecek tek Kitap'tır: Allah bu gerçeği Kuran ayetlerinde şöyle bildirmiştir:

Ey Kitap Ehli, Kitap'tan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve bir çoğundan geçiveren elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir Kitap geldi. Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları Kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir. (Maide Suresi, 15-16)

Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik. (İbrahim Suresi, 1)

Bu kitapta Karma felsefesinin Kuran ile mutabık olan güzel ahlaka ait bazı özelliklerinin yanında, Kuran'a, insan aklına ve vicdanına aykırı olan sapkın yönleri açıklanacaktır.

Ancak en başta şunu hatırlatmalıyız ki; Karma inancı hiçbir delile dayanmayan, Allah'ın vahyettiği bir kutsal kitabı olmayan, yalnızca insanların uydurduğu fikirlerden oluşan bir felsefedir. Böyle bir felsefeyi bir ortaokul öğrencisi bile rahatlıkla meydana getirebilir. Hatta bu ve benzeri çok sayıda felsefe üretebilir. Üstelik böyle bir felsefeyi üretmek için bir bilgiye ve zamana da ihtiyaç yoktur; yarım saat dahi böyle bir "dayanaksız inançlar" bütününü oluşturmak için yeterlidir. Çünkü Karma felsefesinde herhangi bir akılcılık iddiası yoktur. Bu durumda delilden yoksun, üstelik mantık dışı bir felsefeye uymak, onun hayali kurallarını yaşama geçirmeye çalışmak ne derece mantıklıdır? İşte bu kitapta Karma ve benzeri inançlara uymanın ve onlar doğrultusunda yaşamanın mantıksızlığı, delilleriyle ele alınacaktır.

KARMA İNANCI NEDİR?

Karma inancı, Hinduizm, Budizm ve Caynizm gibi batıl Doğu dinlerinde çok önemli bir yer tutmaktadır. Sanskritçe bir kelime olan Karma, "hareket, fiil" anlamına gelmektedir. Hint dinlerinde Karma kavramı, bir "sebep-sonuç kanunu" olarak bilinmektedir. Karma inancını savunanlara göre, bir insan geçmişte ne yapmışsa, gelecekte onu görecektir. İyiden iyi, kötüden kötü çıkacaktır. Dolayısıyla insanın bugünkü durumu da geçmişinin bir sonucudur.

Karma inancında geçmişten kastedilen, o insanın şu anki hayatından önceki hayatı, gelecekten kastedilen ise ölümünden sonra başlayacağı iddia edilen bir sonraki hayatıdır. Çünkü Karma'nın temelinde, insanın ölümden sonra dünyaya tekrar başka bir bedenle geldiği ve bu ölüp dirilmenin sürekli devam ettiği anlamına gelen reenkarnasyon inancı bulunmaktadır. Dolayısıyla Karma'ya inanan biri, öldükten sonra gerçekleşecek olan sözde yeni hayatındaki başarılarının, mevkisinin veya hayat şeklinin bir önceki hayatındaki davranışlarına ve ahlakına bağlı olduğuna inanır. Söz gelimi, bugün zengin veya başarılı olan bir kişinin, geçmiş hayatında iyi bir insan olduğu için, bu hayatında zenginlikle ödüllendirildiği düşünülür. Aynı şekilde fakir, sakat ya da başarısız olan bir kişinin geçmiş hayatında kötülükler yaptığı ve bunun karşılığını şimdiki hayatında bu şekilde aldığı iddia edilir. Hatta bu batıl iddiaya göre, insan yaptığı kötülüğe göre bir sonraki yaşamında bir bitki veya bir hayvan görünümünde de olabilmektedir. Reenkarnasyonun batıl bir inanış olduğu, kitabın ilerleyen bölümlerinde detaylı olarak incelenecektir.

İlk bakışta Karma inancının insanlara bazı güzel ahlak özellikleri kazandırabileceği düşünülebilir. Çünkü, bu inanca göre bir insan tekrar dünyaya geldiğinde en iyi koşullarda yaşamak isteyecek, dolayısıyla şu anki hayatını, bir sonraki dünya hayatını kazanmak için en doğru şekilde yaşamaya gayret edecektir. Ancak, hem Karma, hem Karma'nın temelini oluşturan reenkarnasyon inancı, hem de Karma inancına sahip olan Hinduizm, Budizm gibi dinlerin içerdiği birçok batıl inanış, insan aklına, mantığına, vicdanına ve fıtratına aykırıdır. Bu nedenle de söz konusu dinlerin içerdiği kanun ve uygulamaların insanlara güzel ahlak, toplumlara da gerçek anlamda huzur, güven ve mutluluk getirmesi mümkün değildir. Bu inançların yaygın olduğu -hatta milli din olarak kabul edildiği- ülkelerdeki yaşam koşulları ve adaletsizlikler bunun en açık örneklerindendir.

Hinduizm ve Budizm gibi dinlere ait bazı söylemlerin insanların dikkatini çekmesinin en önemli nedenlerinden biri, dünyaca tanınan bazı sinema ve müzik sanatçılarının bu dinlere olan ilgileridir. Tibet'te Budist giysileri içinde resimler çektiren ya da meditasyonla huzur bulduklarını açıklayan kimi ünlü isimler, insanların dikkatlerini bu dinlere çekmektedirler. Bunun yanı sıra kamuoyunda oluşturulan mistik ve gizemli hava da insanların bu dinlere ilgi duymalarına neden olmaktadır.

Ancak bu havadan etkilenerek Karma'yı yaşam felsefesi haline getiren insanların büyük çoğunluğu da, gerçekte bu felsefeler üzerinde detaylı bir inceleme yapmaz, dikkatle düşünmezler. Bu kişiler genelde maneviyata eğilimli oldukları için, bu felsefelerin güzel ahlakla ilgili bölümleri daha çok dikkatlerini çeker. Bu nedenle de bu dinlerdeki birçok inancın çelişkili, mantıksız, insan fıtratına ve vicdanına aykırı özelliklerini görmez, kimi zaman da görmezden gelirler. Oysa içinde yaşadığı zorlu ve sıkıntılı hayattan kurtulmayı ve tüm insanların mutluluk, huzur ve güven dolu bir hayat içinde yaşamalarını samimi olarak isteyen bir kişi, doğru yolu bulmak için bir çaba sarf etmelidir. Bunun için etkisinde kaldığı felsefeleri dikkatle araştırmalı, bulduğu yolun en doğru, en akılcı ve vicdana en uygun yol olduğuna içtenlikle karar vermelidir.

Bu kitabın yazılış amacı da, böyle bir arayış içinde olan insanlara en doğru yolun; Karma gibi -her ne kadar olumlu mesajlar içerse de- kaynağını batıl hurafelerle ve akıl dışı uygulamalarla dolu Hint dinlerinden alan bir felsefeye uymak olmadığını göstermektir. İnsanların, hem dünyada, hem de ölümden sonraki sonsuz hayatlarında mutluluk ve huzur içinde yaşayabilmelerinin tek yolu Allah'a iman etmeleri ve Kuran'da bildirilenlere uymalarıdır. Kuran, Rabbimizin düşünen insanlar için indirdiği hak kitabı ve insanları karanlıklardan aydınlığa çıkaran yegane hidayet rehberidir. İnsanları kötülüklerden, bozgunculuktan, acımasızlıktan, zalimlikten, hoşgörüsüzlükten, ümitsizlikten, karamsarlıktan, mutsuzluktan ve her türlü çirkin davranıştan uzak tutacak olan, göklerin ve yerin yaratıcısı olan Allah'tan korkarak Kuran ahlakını yaşamaktır.

KARMA İNANCINA GÖRE REENKARNASYON

Karma felsefesinin bir sonucu olarak reenkarnasyon, -yani bir insanın öldükten sonra başka bir bedenle dünyaya tekrar geldiği- inancı Hint dinlerinde çok köklü olarak yerleşmiştir. Karma ve reenkarnasyon arasındaki ilişki *Dinler Tarihi* isimli kitapta şöyle açıklanmaktadır:

Karma doktrinine bağlı olarak tenasuh, yani ruhun bir bedenden ötekine geçtiği inancı doğdu. Böylece ölümden sonra devamlı var olma, ruhun bedenden ayrı olduğu fikri gelişmiş oldu. Bu inanışa göre, ruh kendi derecesi içinde yüksek veya alçak olarak doğar. İnsan yaptıklarına göre hayvan, bitki, insan veya tanrı şeklinde doğar. (Buna göre insan kendi kaderinin mimarıdır.) Bu doğuş, bir sebep sonuç ilişkisi içinde gerçekleşir. Manevi ve ahlaki karşılık, yani yapılanların sonucu ruhun tenasuhu ile mümkün olur. Sonraki hayatta mutlu olmak, doğru harekete bağlıdır. Her şahıs, işlerinden sorumludur. Ölümden korkmaya gerek yoktur. Devamlı yeniden doğuşlarla insan, arzularına ulaşır, devamlı bir tatmin elde eder. O, tanrı Brahma'da yaşar. Bu inanışın Hintliyi kuvvetli bir iyimserliğe ulaştırdığı ileri sürülmektedir.[1]

Görüldüğü gibi, Karma'da ahiret inancı yoktur; bunun yerine sürekli ölüp, tekrar dünya hayatında aynı ruhla, fakat yeni bir bedenle dirilme inancı vardır. Ancak bu, Allah'ın Kuran'da bildirdikleri ile çelişen, batıl ve sapkın bir inançtır.

Bu felsefede dikkat çeken bir başka sapkın inanç ise, insanın bir ilah olarak da doğabileceğine inanılmasıdır. Bu, tarih boyunca inanılan en batıl ve gerçek dışı iddiadır. Böyle bir iddia açıkça Allah'a şirk koşmak anlamına gelmektedir. Oysa açıktır ki, hiçbir insan ilah olamaz; tek bir İlah vardır ve O, doğurmamış ve doğurulmamıştır. Tüm kainatın ve canlıların sahibi, yaratıcısı, koruyucusu ve ilahı Allah'tır. O'nun eşi ve benzeri yoktur. Rabbimiz olan Allah, bu gerçeği Kuran'ın İhlas Suresi'nde şöyle bildirir:

De ki: O Allah, birdir. Allah, Samed'dir (herşey O'na muhtaçtır, daimdir, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır). O, doğurmamıştır ve doğurulmamıştır. Ve hiçbir şey O'nun dengi değildir. (İhlas Suresi, 1-4)

Bunun dışında bir inanca sahip olanlar doğru yoldan sapmışlardır ve dünyada da ölümden sonraki hayatta da zarardadırlar.

Kuran'da reenkarnasyon yoktur, ölüm ve dirilme bir keredir

Reenkarnasyon hiçbir ilahi kaynağa dayanmayan batıl bir inançtır. Ancak sadece Hint dinlerinde değil, dünyanın her yerinde reenkarnasyona inanan, daha doğrusu reenkarnasyonun doğru olmasını isteyen insanlar bulunmaktadır. Bunun nedeni, dine inanmayan, ahiretin varlığını inkar eden, ölümden sonra yok olmaktan veya sonsuza kadar cehennemde kalmaktan korkan insanların, reenkarnasyonu, bu korkularını yenmek için bir çıkar yol olarak görmeleridir. Çünkü reenkarnasyon inancının temelinde de ölümden korkmamak gerektiği ve insanın yeniden doğuşlarla arzularına ulaşabileceği yönünde gerçek dışı bir telkin yatmaktadır.

Oysa Kuran'da ölümün ve dirilişin bir kez olduğu bildirilmektedir. Her insan dünyada sadece tek bir hayat yaşar, bu hayatından sonra ölür ve ölümünden sonra tekrar diriltilerek, dünyada tüm yapıp ettiklerine göre sonsuza kadar cennette veya cehennemde kalmayı hak eder. Yani insanın bir dünya hayatı, bir de sonsuza kadar yaşayacağı ahiret hayatı vardır. İnsanların öldükten sonra dünya hayatına geri dönemeyecekleri Kuran'da çok açık olarak bildirilmektedir:

Yıkıma uğrattığımız bir ülkeye (tekrar dünya hayatı) imkansız (haram)dır; hiç şüphesiz onlar, (dünyaya) bir daha geri dönmeyecekler. (Enbiya Suresi, 95)

Sonunda, onlardan birine ölüm geldiği zaman, der ki: "Rabbim, beni geri çevirin. Ki, geride bıraktığım (dünya)da salih amellerde bulunayım." Asla, gerçekten bu, yalnızca bir sözdür, bunu da kendisi söylemektedir. Onların önlerinde, diriltilip kaldırılacakları güne kadar bir engel (berzah) vardır. (Mü'minun Suresi, 99-100)

Yukarıdaki ayetlerde de görüldüğü gibi, insanların bir bölümü ölüm ile karşılaşınca, tekrar dirilme ümidi içinde olacaklardır. Ancak, kendilerine bunun kesinlikle mümkün olmadığı o an açıklanacaktır. Allah bir başka ayetinde insanların ölümü ve diriltilmesi ile ilgili şunları bildirir:

Nasıl oluyor da Allah'ı inkar ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi o diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz. (Bakara Suresi, 28)

Yukarıdaki ayette görüldüğü gibi, insan başlangıçta ölüdür, yani yaratılışının temeli başlangıçta, toprak, su, çamur gibi cansız maddelerden oluşmaktadır. Daha sonra Allah bu cansız yığına "bir düzen içinde şekil verip" diriltir. Bu dirilişten belli bir süre sonra insan, yaşamı sona erince tekrar öldürülür ve toprağa geri döner, çürüyüp-ufalanıp toz haline gelir. Bu da insanın ikinci defa ölü haline geçişidir. Geriye ise son kez diriltilmesi

kalmıştır. Bu da ahiretteki dirilmesidir. Her insan ahirette diriltilecek ve bir daha geri dönüşün mümkün olmadığını anlayarak, dünyada yaptığı herşeyin hesabını verecektir.

Diğer ayetlerde de insanın dünyaya geldikten sonra tek bir ölümden başka ölüm tadmayacağı şöyle bildirilir:

Orda, ilk ölümün dışında başka ölüm tadmazlar. Ve (Allah da) onları cehennem azabından korumuştur. Senin Rabbinden, bir fazl ve (lütuf) olarak. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş' budur. (Duhan Suresi, 56-57)

Yukarıdaki ayetler, ölümün sadece bir kez olduğunun görülmesi açısından son derece açık ve kesindir. İnsanlar her ne kadar ölüm ve ahiret korkularını yenmek ve kendilerini teselli etmek için reenkarnasyon gibi batıl inançları kabul etmek isteseler de, gerçek olan, öldükten sonra bir daha dünyaya gelmeyecekleridir. Her insan sadece bir kez ölecektir ve bu ölümünden sonra, Allah'ın takdiri olarak sonsuza kadar yaşayacağı ahiret hayatı başlayacaktır. Allah her insanı dünyada yaptığı iyilik veya kötülüklere göre, cennetle ödüllendirecek veya cehennemle cezalandıracaktır. Allah, sonsuz adalet sahibi, sonsuz merhametli ve şefkatli olandır ve herkese yaptığının karşılığını eksiksiz olarak verendir.

Ölümden veya cehenneme gitme ihtimalinden korkarak, batıl inançlarda teselli aramak ise, hiç şüphesiz insana çok büyük bir yıkım getirir. Akıl ve vicdan sahibi bir insan, bu yönde bir korkusu varsa, cehennem azabından kurtulup cenneti umabilmek için samimi bir kalple Allah'a yönelmeli ve insanlar için tek hidayet rehberi olan Kuran'a uymalıdır.

KARMA İNANCINA GÖRE AHİRET

Karma inancının yer aldığı dinlerde ahiret inancı yoktur. Önceki bölümlerde de anlattığımız gibi, bu gerçek dışı iddiaya göre bir insan her ölümünden sonra tekrar dünyaya gelir ve bu dönüşüm sürekli devam eder.

Hinduizm'e göre insan, her dünyaya gelişinde, bir önceki hayatındaki iyilik veya kötülüklerine göre farklı bir kastta doğar. Bilindiği gibi, Hindistan'da toplum içinde kast sistemi halen geçerlidir ve bir insan dünyada ne yaparsa yapsın, kastı değişmez. Köle olarak doğan mutlaka köle olarak ölür veya işçi olarak doğan işçi olarak ölür. Her insanın hangi kastta doğacağının ise, bir önceki hayatında yaptıkları ile belirlendiğine inanılır. Örneğin bu hayatında köle olarak yaşayan bir insan, eğer iyi davranışlarda bulunursa, Karma iddiasına göre bir sonraki hayatında bir üst kastta doğacaktır.

Yine bu gerçek dışı iddiaya göre, her dünyaya gelişinde "iyi Karması olan" bir insan, her seferinde bir üst kastta doğar ve son olarak da en üst kastta yer alan bir rahip olarak dünyaya gelir. Rahip olarak iyi işler yapan insanın ise bir daha dünyaya gelmeyeceğine inanılır. Böyle bir insanın "Hayat Çemberi"nin sona erdiğine ve "Nirvana'ya ulaştığına" inanılır.

Bu batıl inanca göre "Nirvana'ya ulaşmak", bir insanın tüm dünyevi arzularından sıyrılıp, "Dünya Ruhu" olarak nitelendirilen Brahman'ın ruhuna dönmesi, Brahman ile birleşmesi anlamına gelmektedir. Hint dinlerinde bir ruhun erişebileceği en büyük mutluluğun bu olduğuna inanılır. Dolayısıyla, bu yanlış inanca göre bir insan her dünyaya gelişinde iyilik yapsa dahi, bunun neticesinde bir ahiret hayatı ile karşılaşmaz ve Brahman'ın ruhuna dönerek, onun ruhu ile birleşir.[2]

Budizm'de ahiret inancının olmadığını Sanskrit ve Karşılaştırmalı Filoloji Profesörü E. Washburn Hopkins, *The Religions of India* (Hindistan Dinleri) isimli kitabında şöyle açıklamaktadır:

Hatırdan çıkarılmaması gereken önemli bir husus şudur ki, Buda'nın kurmuş olduğu sistemin mantığı, onu, bu dünyada mutlu olmamış kimselerin mutlu olabileceği başka bir alemin varlığını kesin inkara götürmüştür. O, sadece öteki dünyayı inkar eden görüşünde ısrar etmekle kalmamış, bunun ötesinde öğrencilerini ve araştırmacılarını, kişinin ölümden sonraki kaderini araştırmaktan ve bu konuda soru sormaktan alıkoymak için her yolu denemiştir. Buda Nirvana'ya ulaşmanın varlığın yokoluşuna yol açtığına inanmış ve hiçbir zaman ölümsüz bir varlık fikrini benimsememiştir. Onun ısrarla üzerinde durduğu husus, herkesin Karma ve yeniden doğuş doktrinlerini tam anlamıyla kabul ederek, mümkün olduğu kadar çabuk, içinde bulunduğu sıkıntılı doğum-ölüm çemberinden bir an önce kurtulmaya gayret göstermesidir. Bunun için de, uyanık, aydın ve iyi bir mümin olmak başarının temel şartıdır.[3]

Bazı Budist kaynaklarda ise ölüm sonrası hayatla ilgili olarak şu bilgilerin verildiği görülmektedir:

Yeniden doğum, ister cennette ister cehennemin muhtelif katmanlarından birinde gerçekleşmiş olsun, söz konusu bu mekanlardaki var-oluşlar aynen yeryüzündekiler gibi geçicidir, ebedi değildir. Ferdin bu mekanlardaki kalış süresi, Hinduizm'de olduğu gibi, onun yeryüzünde iken yaptığı iyilik ve kötülüğün miktarına bağlıdır. Belirlenen sürenin tamamlanmasından sonra yeniden yeryüzüne dönülecektir. Cennet ve cehennem ve ferdin yeryüzündeki fiillerinin karşılığını gördüğü geçici varoluş katmanlarından başka bir şey değildir.[4]

Görüldüğü gibi, Karma'ya göre insanların yaptıklarının karşılığını bulduğu bir tür cennet ve cehennem inancı vardır. Ancak, hak bir dine ait olmadığı için bu inançta birçok çelişki ve mantıksızlık bulunmaktadır. Herşeyden önce, hak dinde bildirildiğinin aksine, cennet ve cehennemin sonsuz değil, geçici olduğu iddia edilir.

En mantıksız yönü ise, tüm bu sistemin kendiliğinden işlediğine inanılmasıdır. Yani bu inançta ne dünya hayatını ne de cennet ve cehennemi yaratan, insanlara yaptıklarının karşılığını veren bir Yaratıcının varlığı kabul edilmez. Bu, son derece mantıksız ve kabul edilmesi imkansız bir iddiadır. Bir yaratıcı güç, adaletle hükmeden, cenneti ve cehennemi yaratmaya güç yetiren yüce bir kudret olmadan, insanların cennet ve cehenneme gidecekleri iddiası, akıl ve vicdanla kabul edilemez.

Ayrıca Karma felsefesinde bunlar iddia edilirken, cennet ve cehennemin bir Yaratıcı olmadan nasıl oluştuğuna dair getirilebilen hiçbir açıklama bulunmamaktadır. Sadece bir gelenek ve hurafe olarak böyle sapkın bir inanç öne sürülmektedir.

Kuran'da tarif edilen ahiret inancı

Yukarıda da söz edildiği gibi, Karma felsefesini benimseyen dinlerde ahiret inancı ya hiç yoktur ya da ahiretten, geçici olarak bulunulan bir mekan olarak bahsedilmektedir. Oysa, Allah Kuran'da insanların kısa bir süre dünyada yaşadıktan sonra, sonsuza kadar "asıl yurtları" olan ahirette kalacaklarını bildirmektedir. Kuran'da tarif edildiğine göre asıl geçici olan yer dünya hayatıdır. Her insan ortalama 50-60 yıllık dünya hayatı boyunca tüm yaptıklarının karşılığını cennette veya cehennemde alacaktır. Bu gerçek Kuran'da şöyle bildirilir:

Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi. (Ankebut Suresi, 64)

Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup-sakınmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (Enam Suresi, 32)

Ahirete iman etmek, İslam Dini'nin en temel konularından biridir. Dolayısıyla bir Müslümanın, ahiretin varlığını inkar eden bir inancı doğru bulması veya bu inancı kendisine rehber edinmesi mümkün değildir. Bu batıl inancı kulaktan dolma bilgilerle, bir özenti nedeniyle ya da bir moda gereği benimseyenlerin bu gerçeği mutlaka göz önünde bulundurmaları gerekmektedir. Çünkü Allah, ahireti yalanlayanların durumlarını Kuran'da şöyle bildirir:

Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar, onların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (Araf Suresi, 147)

Ayette de bildirildiği gibi, Allah'ın ayetlerini ve ahiretin varlığını yalanlayan bir insanın yaptıklarının iyi bir karşılığı olmayacaktır. Bunlar iyilik de olsa, eğer Allah'ın rızası, rahmeti ve cennetini kazanmak için yapılmaz da, dünyaya tekrar geleceğine inanarak bir sonraki hayatında daha iyi bir hayata sahip olmak gibi batıl amaçlar için yapılırsa, -Allah'ın dilemesi dışında- Rabbimizin katında bir sevabı olmayabilir.

Cennet ve cehennem hayatı sonsuza kadar sürecektir

Karma felsefesine inananların savunduklarının aksine, cennet ve cehennem geçici mekanlar değildir. Her ikisi de sonsuza kadar sürecektir. Ayrıca cennete girenler cennetten çıkmayacakları gibi, cehenneme girenlerin bir kısmı da asla cehennemden çıkamayacaklardır. Sadece Karma felsefesinde değil, halk arasında yaygın olan birçok inançta cehennemin geçici olduğuna, insanların azap görüp cezalarını çektikten sonra cehennemden çıkacaklarına dair batıl bir inanç bulunmaktadır. Ancak bu kesinlikle doğru değildir. Cehenneme giren insanlardan bir kısmı, yaptıklarının bir karşılığı olarak cehennemde sonsuza kadar kalacaktır. Allah bu gerçeği insanlara şöyle bildirir:

Dediler ki: "Sayılı günlerin dışında, ateş asla bize değmeyecektir." De ki: "Allah katından bir ahid mi aldınız? -ki Allah asla ahdinden dönmez- Yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?" Hayır; kim bir kötülük işler de günahı kendisini kuşatırsa, (artık) onlar, ateşin halkıdırlar, orada süresiz kalacaklardır. İman edip salih amellerde bulunanlar ise cennet halkıdırlar, orada süresiz kalacaklardır. (Bakara Suresi, 80-82)

Ölümle yok olmaktan korkanlar, cehennemde sonsuza kadar yok olmayı isteyeceklerdir

İnsanların bir kısmının, reenkarnasyona inanmalarının en önemli nedenlerinden biri, daha önce de belirtildiği gibi, ölümle birlikte yok olma korkularıdır. Bu fikir, inançsız veya zayıf imanlı insanları çok ürküttüğü için ya ölümü hiç düşünmek istemezler ya da reenkarnasyon gibi batıl düşüncelere inanarak, kendilerini teselli etmeye çalışırlar.

Oysa, ölümle birlikte insan yok olmaz. Yok olan sadece insanın bedenidir. Ruhu ise sonsuza kadar yaşayacaktır. Ancak bu yeni hayat, reenkarnasyon inancında olduğu gibi, yeni bir dünya hayatı değil, ahiret hayatıdır. Her insan dünya hayatında yaptıklarının karşılığını alacak; ya sonsuz nimetlerin olduğu, sayısız güzelliklerle donatılmış, mutluluk ve huzurla dolu cennet hayatıyla ya da dayanılmaz ızdırap ve acılarla dolu cehennem ateşiyle karşılık bulacaktır. Yaptıklarının karşılığı sonsuz cehennem azabı olan inkarcılar bu azapla karşılaşmamak için ölümü ve yok olmayı binlerce kez dileyecekler, ancak bu dünya hayatlarındaki inkarlarının karşılığını en adil şekilde alacaklardır. Allah cehennem ehlinin durumlarını ayetlerde şu şekilde bildirmektedir:

Kimin de kitabı ardından verilirse, o da, helak (yok olmay)ı çağıracak, çılgın alevli ateşe girecek. Çünkü o, (dünyada) kendi yakınları arasında sevinçliydi. Doğrusu o, (Rabbine) bir daha dönmeyeceğini sanmıştı. (İnşikak Suresi, 10-14)

Elleri boyunlarına bağlı olarak, sıkışık bir yerine atıldıkları zaman, orada yokoluşu isteyip-çağırırlar. Bugün bir yokoluşu çağırmayın, birçok (kere) yokoluşu isteyip-çağırın. (Furkan Suresi, 13-14)

Cehennem azabı o kadar şiddetli ve can yakıcı olacaktır ki, dünyada ölümden ve yok olmaktan korkarak batıl inançlara sarılanlar, Allah'ın dininden yüz çevirenler, Allah'ı ve ahireti inkar edenler, o çok korktukları yokoluşu cehennem azabına tercih edeceklerdir.

Kuran'dan, ahiretin varlığından ve cehennemdeki sonsuz azap ile, cennetteki sonsuza kadar sürecek olan olağanüstü güzellikteki hayattan haberdar olan her insanın, bu gerçekler üzerinde samimiyetle ve dikkatlice düşünmesi gerekir. Cehennem azabının var olduğuna biraz olsun ihtimal veren bir insanın, bu azabı düşünmekten kaçması akılcı ve vicdanlı bir davranış değildir. Üstelik böyle davranmak, insanın sonsuza kadar çok büyük pişmanlıklar yaşamasına da neden olur. İnsanın önünde, cehennem ehlinden olmak gibi dehşet verici bir ihtimal varken, bu düşünceyi aklından çıkarmaya çalışarak, kendince kısacık dünya hayatının "tadını kaçırmamaya" çalışması büyük bir akılsızlıktır. Aksine insanın bu azaba müstahak olmamak için çok ciddi bir çaba içine girmesi, Allah'ın Kuran'da bildirdiği güzel ahlaka titizlikle uyması, dünyada kendisine verilen süreyi ahiret için en iyi şekilde değerlendirmesi gerekir. Çünkü insan, daha ölüm kendisine geldiği anda gerçekleri tüm açıklığı ile görecektir. Ölüm korkusu ile gerçekleri düşünmekten kaçan insanların o andaki konuşmaları Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

O, ölüm sarhoşluğu, bir gerçek olarak gelip de, (insana) "İşte bu, senin yan çizip-kaçmakta olduğun şeydir" (denildiği zaman da). Sur'a da üfürülmüştür. İşte bu, tehdidin (gerçekleştiği) gündür. (Artık) Her bir nefis, yanında bir sürücü ve bir şahit ile gelmiştir. "Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin; işte Biz de senin üzerindeki örtüyü açıp-kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskindir." Onun yakını olan (ve yanından ayrılmayan melek) dedi ki: "İşte bu, yanımda hazır durumda olan şey." Siz ikiniz (ey melekler), her inatçı nankörü atın cehennemin içine, hayra engel olan, saldırgan şüpheciyi, ki o, Allah'la beraber başka bir ilah edinmişti. Artık ikiniz, onu en şiddetli olan azabın içine atın. (Kaf Suresi, 19-26)

KARMA İNANCINDA DÜNYA HAYATI

Daha önce de belirtildiği gibi Karma inancına göre bu dünya hayatında iyilik yapan bir sonraki hayatında iyilikle, kötülük yapan ise kötülükle karşılık bulacaktır. Dolayısıyla Karma inancında dünya hayatı, bir önceki hayatın bir sonucu ve bir sonraki dünya hayatının nedenidir. İlk bakışta, ölümden sonraki yeni hayata dair bu beklentinin, Karma inancına sahip insanların güzel davranışlarda bulunmalarına sebep olacağı düşünülebilir. Yani Karma felsefesine inanan insanların, bir sonraki hayatlarında iyilikle ve güzellikle karşılık bulmak için güzel davranışlar göstermeye, kötülüklerden uzak durmaya çalışacaklarına inanılabilir.

Ancak, samimi olarak güzel ahlaklı olmaya karar vermeyen bir insan için, Karma inancının ciddi anlamda bir teşvik etkisi yoktur. Karma'da insanlar bu hayat çemberinin sayısız olduğuna ve her ölümden sonra mutlaka tekrar dirileceklerine inandıkları için, önlerinde sayısız şans olduğunu sanmaktadırlar. Dolayısıyla bir insan herhangi bir kötülük yapmaya kalktığında, "bir sonraki hayatımda daha kötü bir hayatla yaşasam bile, bunu sonraki hayatımda telafi edebilirim" diye düşünebilmektedir. Bu nedenle, böyle çürük temeller üzerine kurulu bir anlayış insanları kötülüklerden alıkoymaya yeterli olmamaktadır. Çünkü dünya hayatına bağlılık insanların büyük bir bölümünün önemli bir zaafıdır. Reenkarnasyon gibi batıl bir fikre inanmalarının en önemli sebebi de bu bağlılıkları ve dünya hayatından hiçbir şekilde vazgeçememeleridir. İnsanların davranışlarını köklü bir şekilde düzelterek, güzel ahlakı yaşamaları ise, ancak bu dünya hayatının gerçek anlamını kavramalarıyla mümkün olur.

Dünya hayatının gerçek yönünü bilen bir insan, kendisini ve tüm evreni var eden, onu koruyan ve esirgeyen Rabbimize kulluk için yaratıldığını, her yaptığından, her konuşmasından ve düşüncesinden Allah'a karşı sorumlu olduğunu ve ölümünden sonra O'na hesap vereceğini bilir. İnsanların Allah'a kulluk için yaratıldıkları Kuran ayetlerinde şöyle bildirilmektedir:

Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki sakınasınız. (Bakara Suresi, 21)

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Herşeyin Yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. (Enam Suresi, 102)

Allah'ın gücünü takdir edebilen, Allah'ın azaplandırmasından korku duyan müminler, yalnızca Allah'a kulluk eder, O'nun emirlerine kayıtsız şartsız uyar,

kötülüklerden sakınarak Rabbimizi hoşnut edecek davranışlarda bulunurlar. Müminlerin Allah'tan korkup sakınmaları ve bundan dolayı gördükleri güzel karşılık Kuran ayetlerinde şöyle bildirilmektedir:

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (Lokman Suresi, 33)

De ki: "Size bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup sakınanlar için Rablerinin katında, içinde temelli kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah, kulları hakkıyla görendir." (Al-i İmran Suresi, 15)

Allah'tan korkup sakınan müminler, hayatları boyunca Allah'a olan kulluk görevlerini yerine getirmek, sonsuz ve acı bir azaptan korunmak için ibadetlerinde ve güzel ahlak göstermekte kararlı olurlar. Nitekim Allah Kuran'ın birçok ayetinde, ibadetlerin, kulluğun, güzel amellerin ve ahlakın sürekli olmasını teşvik etmiştir:

Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, itaat-kulluk da (din de) sürekli olarak O'nundur. Böyleyken Allah'tan başkasından mı korkup-sakınıyorsunuz? (Nahl Suresi, 52)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (Kehf Suresi, 46)

Allah, hidayet bulanlara hidayeti artırır. Sürekli olan salih davranışlar, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlı, varılacak sonuç bakımından da daha hayırlıdır (Meryem Suresi, 76)

Ki onlar, namazlarında süreklidirler. (Mearic Suresi, 23)

Sonuç olarak bir insanın gerçek anlamda üstün bir ahlaka sahip olmasının, çıkarları ile çatışsa dahi güzel ahlaktan taviz vermemesinin tek yolu, Allah'a karşı güçlü bir sevgi ve bağlılığı olması, O'ndan korkup sakınması ve O'na kullukta kararlı olmasıdır. Aksi takdirde, her insanın kendine ait birtakım güzel özellikleri olabilir; ancak bunlar ya sayılıdır, ya kısa sürelidir veya bazı koşullara bağlıdır. Karma felsefesinde de insanlara

bazı güzel davranışlar tavsiye edilmektedir. Ancak bunların sürekli olması mümkün değildir, çünkü insanın her şartta iyilik yapması için Allah'a iman etmesi, yaptığı herşeyi O'nun rızası için yapması, O'nu tanıyıp takdir etmesi ve O'ndan korkup sakınması gerekir.

Kuran'da dünya hayatının bir deneme yeri olduğu bildirilir

Kuran'da dünya hayatının bir kere yaşanacağı ve bu hayatın amacının insanların sonsuz hayatları için denenmeleri olduğu bildirilmektedir. Yani insanların ölümü gördükten sonra bir daha dünyaya dönüp, yaptıkları hataları telafi etme imkanları yoktur. Allah, dünya hayatının amacının ne olduğunu bir ayetinde şöyle bildirir:

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (Mülk Suresi, 2)

Dünya hayatı her insan için, Allah'ın karşısına çıkardığı olaylarla denendiği, güzel ahlak gösterip göstermeyeceğinin sınandığı bir imtihan yeridir. Allah Kuran'da insanların **"iman ettik demekle bırakılmayacaklarını ve mutlaka sınanacaklarını"** bildirmektedir. **(Ankebut Suresi, 2)**

Bir insanın hayatı boyunca karşısına çıkan hiçbir olay tesadüfi değildir. Hepsi Allah'tan bir deneme olarak yaratılmıştır ve kaderinde en küçük ayrıntısına kadar yazılmıştır. Örneğin bir insanın zengin veya ünlü olması o insanın -Karma inancında olduğu gibi- sözde geçmiş hayatında yaptığı iyiliklerin bir karşılığı değildir. Allah, o insanı zenginlik ve ün ile denemektedir. Önemli olan o kişinin sahip olduklarıyla şımarıp şımarmayacağı, nankörlerden mi yoksa şükredenlerden mi olacağıdır. Aynı şekilde fakirlik ve zorluk içinde yaşayan bir insanın da geçmiş hayatındaki kötülüklerinin karşılığını gördüğü yönündeki inanç batıldır. Allah bu insanı da zorluk ve sıkıntı ile denemektedir. Bu hayatın yaratılmasının nedeni ise, bu kişinin karşılaştığı zorluklar karşısında Allah'a tevekkül ederek güzel bir ahlak gösterip göstermeyeceğinin belli olmasıdır.

Kendisine dünya hayatında verilen bütün nimetlerin Allah'tan büyük bir lütuf olduğunu bilen, bunlar için şükreden ve sahip olduğu herşeyi Kuran'da bildirilen sınırları koruyarak ve Allah'ın hoşnut olacağı şekilde kullanan insan, ahirette güzel bir karşılık almayı umabilir. Ancak bu nimetleri sahiplenip, onların Allah'ın bir lütfu olduğunu unutan, bunlarla kibirlenerek şımaran ve doğru yoldan saparak harama yönelen insanlar için ahirette kötü bir karşılık vardır. Çünkü her insan yaptığı kötülüğün

veya iyiliğin karşılığını ahirette en adaletli şekilde alacaktır. Allah insanın sahip olduklarının kendisi için sadece bir deneme konusu olduğunu bir ayetinde şöyle haber verir:

Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (deneme konusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükafaat vardır. (Enfal Suresi, 28)

Ayette de bildirildiği gibi insan zorluk ve sıkıntılarla denenecektir. Bu sıkıntıların şiddeti ve şekli ise tamamen Allah'ın takdirine bağlıdır. Bu şekilde denenen insanların her koşul altında Allah'a tevekkül etmeleri, her zorluğun ve sıkıntının kendileri için bir hayır olduğunu düşünmeleri ve sabrederek Allah'tan razı olmaları gerekmektedir. Bu konu Kuran ayetlerinde şöyle bildirilmektedir:

Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. Onlara bir musibet isabet ettiğinde, derler ki: "Biz Allah'a ait (kullar)ız ve şüphesiz O'na dönücüleriz." Rablerinden bağışlanma (salat) ve rahmet bunların üzerinedir ve hidayete erenler de bunlardır. (Bakara Suresi, 155-157)

Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdendir. (Al-i İmran Suresi, 186)

Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup-sakınmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (Enam Suresi, 32)

Dünya hayatının gerçek yönünü düşünerek görebilen ve bu gerçeğe göre yaşayan insanlar ise, ölümlerinden sonra sonsuza kadar sürecek olan asıl hayatlarını büyük bir mutluluk ve huzur içinde geçireceklerdir. Bu, Allah'ın iman edenlere bir vaadidir. Ve sonsuz rahmet, şefkat ve merhamet sahibi olan Rabbimiz, hiçbir zaman vaadinden dönmez.

KARMA İNANCINA VE KURAN’A GÖRE KADER ANLAYIŞI

Karma inancının kader hakkındaki anlayışı da son derece sapkındır. Karma'ya göre, bir insanın kaderi kendi elindedir. *Dinler Tarihi* isimli kitapta bu kader inancı şöyle açıklanmaktadır:

... Karma, kişinin iradesiyle yaptığı şeyi bunun sonucunu kapsar. Yapılanlar kişi için kaçınılmayacak bir sonuç getirir. Herkes böyle bir karmayı miras alır. Bunu diğer karma takip eder. Bu determinizm değildir. Çünkü kendi karması içinde herkes iyi veya kötü iş yapmakta hürdür. Kişinin kendi karması onu mecbur etmemektedir. Budist görüşe göre yeni karma için önemli olan davranış değil, iradedir. Karma'nın semerelerini fail ya bu hayatta ya yeni doğumda, ya da daha sonraki doğumda görecektir.[5]

Yukarıdaki açıklamada da görüldüğü gibi, Karma felsefesinde kadere iman yoktur. Her insanın kendi kaderini kendisinin belirlediği gibi gerçek dışı bir fikre inanılır. Karma'ya göre, örneğin Hintli bir insanın içinde bulunduğu kast ve hayat şekli tamamen kendisinin bir önceki hayatındaki tavrına bağlıdır. Yani bu insan şu an yaşadığı hayattaki kaderini bir önceki hayatında kendi eliyle belirlemiştir.

Oysa gerçekte bir insanın kaderini belirleyen, her karşılaştığı olayı yaratan, bu olayları ve hayatını daha o insan doğmadan önce belirleyen Allah'tır. Hadid Suresi'nde insanın başına gelen herşeyin Allah'ın takdiri olduğu ve biz daha o olayı görmeden önce yaratıldığı şöyle bildirilir:

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (Hadid Suresi, 22)

Kuran'da tarif edilen kader konusu

Kader, Allah'ın geçmiş ve gelecek tüm olayları "tek bir an" içinde yaratmış olmasıdır. Bu da, Allah katında, evrenin yaratılış anından kıyamete kadar olan her olayın yaşanmış ve bitmiş olması demektir. Bizim için henüz yaşanmamış, "gelecek" olarak adlandırdığımız olaylar, aslında Allah katında geçmişimizle birlikte tek bir an içinde yaşanmıştır. Çünkü Allah, zamandan münezzehtir, yani zamana bağlı değildir. Zamana bağlı olan insandır. Dolayısıyla, Allah katında tek bir anda yaşanıp bitmiş olaylara bizim şahit olabilmemiz için, zaman geçmesi gerekmektedir. Söz gelimi, bizim bu kitabı okumamız için bir zaman gerekir. Tek tek sayfalarını çevirmemiz için de bir zaman

gerekir. Ancak Allah, ezelden beri, daha bu kitap yazılmadan, hatta bu kitabı okuyanlar ya da okuyanların ataları dahi doğmadan önce, bu kitabın her sayfasını bilmektedir. Bu konu için şöyle bir örnek verebiliriz: Bir caddede yürüyen bir insanın caddenin diğer ucuna ulaşması ve caddenin ucunu görebilmesi için zamana ihtiyacı vardır. Ancak bu caddenin ve caddede yürümeye başlayan insanın kuş bakışı çekilmiş resmine bakan bir başka insan, caddenin başındaki insanı da, caddenin sonunu da aynı anda ve tek bir satıh üzerinde görebilir. Bunun için zamana ihtiyaç duymaz.

Bu gerçeğin kavranması son derece önemlidir. Çünkü bir insan her ne kadar hayatı boyunca yaptığı herşeyi kendi istek ve iradesi ile gerçekleştirebiliyormuş gibi hissetse de, gerçekte Allah'ın kendisi için önceden belirlediği kaderi izler. İnsanın hayatı bir video kasete kaydedilmiş bir film gibidir. Ancak insanın bu filmi ileri alarak gelecektekileri görme imkanı yoktur. Allah ise, bu filmin tamamını aynı anda görür ve bilir. Zaten bu filmi tüm detaylarıyla tespit etmiş ve yaratmış olan O'dur. Biz nasıl bir cetvelin başını, ortasını ve sonunu bir kerede görebiliyorsak, Allah bizim bağlı olduğumuz zamanı başından sonuna kadar tek bir an olarak sarıp kuşatmıştır. İnsanlar ise sadece zamanı gelince bu olayları yaşayıp, Allah'ın onlar için yarattığı kadere tanık olurlar.

Dünya üzerinde geçmişte yaşamış ve gelecekte yaşayacak olan insanların her anları, her halleri, anne rahmindeki cenin hallerinden ölümlerine, ilkokula kayıt oldukları günden saçlarında ilk beyaz telin oluştuğu saate kadar, her anları Allah katında belirlenmiş, yaşanmış ve görülmüştür. Bu, dünya üzerindeki bütün insanların kaderleri için bu şekildedir.

Geçmişte ve gelecekte yaşanan herşeyin, gerçekte Allah katında yaşanmış olarak saklı ve hazır olaylar olmaları ise bize çok önemli bir gerçeği gösterir: **Her insan kayıtsız ve şartsız, istese de istemese de Allah'ın kendisi için belirlediği kaderine teslim olmuştur.** İnsan nasıl geçmişini değiştiremezse, geleceğini de değiştiremez. Çünkü geçmişi gibi geleceği de yaşanmıştır; geleceğindeki tüm olaylar, ne zaman, nerede, ne yemek yiyeceği, kiminle ne konuşacağı, ne kadar para kazanacağı, hangi hastalıklara yakalanacağı, nihayetinde ne zaman, nasıl, nerede öleceği hepsi bellidir ve bunları değiştiremez. Çünkü bunlar zaten Allah katında, Allah'ın hafızasında yaşanmış olarak bulunmaktadır. Sadece bunların bilgisi henüz kendi hafızasında değildir.

Bu durumda bir insanın başına gelen olaylara üzülmesi, bunlara sıkılması, endişe duyması, korkması son derece gereksizdir ve akılcı değildir. Bu bir insanın, seyrettiği filmdeki olaylara üzülmesi, sanki olanları değiştirebilecekmiş gibi filmdeki karakterler için kaygılanmasına benzer.

Söz gelimi hayatının dönüm noktası olarak gördüğü bir görüşmeye giderken, yolda kaza geçiren ve bu görüşmeyi kaçıran bir insan bir anda büyük bir ümitsizliğe düşer ve başına gelenleri bir şanssızlık olarak nitelendirir. Hatta "keşke evden bir dakika geç çıksaydım da, başıma bunlar gelmeseydi" der. Oysa bu insan o anda boş yere

yakınmaktadır. Çünkü o kişinin o gün evden hangi saniyede çıkacağı, hangi yollardan, hangi araçları kullanarak buluşma yerine doğru gideceği, hangi araba ile ve hangi insan ile çarpışacağı, daha o insan doğmadan evvel Allah katında bellidir. Ve Allah her olayı olduğu gibi bu olayı da o insan için en hayırlısı ile yaratmıştır. İnsan Allah'ın olaylarda dilediği hayır ve hikmetleri her zaman görüp anlayamayabilir veya bir zaman sonra anlar. Ancak Allah'ı tanıyarak O'nun sonsuz kudretini takdir edebilen ve O'na teslim olan bir insan, bunların her birinin büyük bir hayırla yaratıldığına emin olur.

Bu noktada şu konuyu da belirtmek gerekir ki, yaşanan olaylar Allah katında sadece bir bilgi olarak bulunmazlar. Bu olayların hepsi, yaşandığı andaki canlılığı ile, hatta bizim bilemeyeceğimiz kadar canlı ve net olarak Allah katında yaratılmışlardır ve şu anda da yaşanmaya devam etmektedirler. Örneğin Peygamberimize ilk vahyin geldiği an; Allah'ın Hz. Musa'ya çalıdan seslendiği an; Hz. İsa'nın, eliyle dokunarak bir hastayı iyileştirdiği an; Hz. İbrahim'in, kavminin taptığı putları kırdığı an; Hz. Yunus'un, balığın karnında Allah'a dua ettiği an; Hz. Yusuf'un iftiraya uğradığı an; Hz. Eyüp'e şeytandan bir sıkıntı dokunduğunda Allah'a dua ettiği an; Hz. Lut'un melekleri ağırladığı an ve geçmişte yaşanmış bütün olaylar; Allah'ın katında şu anda, en canlı ve en net halleriyle yaşanmaktadır. Allah'ın katında bu anların hepsi sonsuza kadar yaşanmaya devam edecektir.

Sonuç olarak, karşılaştığı bir olayı aksilik, terslik, şanssızlık gibi gören, bundan dolayı sinirlenen, endişelenen, üzülen insanlar kendi kendilerine zulmetmektedirler. Çünkü onlar hiçbir zaman değiştirmeye güç yetiremeyecekleri olaylar için kendilerini yıpratmakta, bunun için gerilim yaşamaktadırlar. Oysa kaderi izlediğini bilen bir insan bu ilmin getirdiği rahatlığı ve huzuru yaşar. Çünkü kaderimizi yaratan Allah'tır ve Allah herşeyi en hayırlı, en güzel şekilde yaratır. Allah'ı tanıyan, O'nu seven ve O'nun adaletine ve merhametine güvenen bir insan, sonsuz akıl sahibi Allah'ın yarattıkları ve diledikleri dışında kendisine hiçbir şeyin isabet etmeyeceğini bilmenin sınırsız keyfini yaşar. Müminlerin, Allah katından kendilerine sadece hayır geleceğine iman ettikleri bir ayette şöyle bildirilmiştir:

(Allah'tan) Sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. (Nahl Suresi, 30)

Allah'tan kendilerine gelen herşeyin hayır olduğuna inanan insanların dünya hayatlarının sonunda aldıkları mükafat ise bu ayetin devamında şöyle bildirilmiştir:

Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin." (Nahl Suresi, 31-32)

Tedbir takdiri değiştirmez

İnsanların büyük bir bölümü, kader gerçeğini anlamazlıktan gelerek, "madem herşey kaderimizde, o zaman bizim bir şey yapmamıza gerek yok" diyerek, kendilerince kadere iman etmeyi imkansız göstermeye çalışırlar. Oysa bu çok sığ bir düşünce şeklidir. Aslında bu kişiler bu sözleri de yine kaderlerinde olduğu için söylerler, ama bunun da farkına varmazlar. Allah her insanın kaderini önceden belirlemiştir ve Allah katında her insanın hayatı yaşanıp bitmiştir.

Ancak Allah dünya hayatında yarattığı imtihanın bir gereği olarak, insana herşeyi kendi iradesi ile yapıyor hissini verir. Örneğin kitap yazan bir insan, gerçekte Allah katında yazılmış, bitmiş, okuyacak kişiler tarafından okunmuş bir kitabı yazar. Daha o insan neler yazacağını aklında toparlarken, o kitabın tüm satırları, paragraf başları, başlıkları, kapağındaki renkler ve resimler, kaç sayfa olacağı, noktalama işaretlerinin nerelere konacağı gibi herşey en ince detayına kadar Allah katında hazır olarak bulunmaktadır. Ancak insan bir kitabı yazarken, Allah o insana kendisi yazıyormuş, kelimeleri, cümleleri kendisi düşünüp buluyormuş hissini verir. Ama bir insanın, "bu kitap zaten kaderde varsa yazılmıştır, benim bir şey yapmama gerek yok" diyerek vazgeçmesi son derece cahilce ve samimiyetsiz bir davranış olur. Bu, kapının çaldığını duyan bir insanın, "dışarıdaki insanın kaderinde içeri girmek varsa, nasılsa içeri girecektir" diyerek kalkıp kapıyı açmaması gibi bir cahillik örneğidir.

Doğru olan ise şudur: Allah her insanı olayları kendisi yapıyormuş hissi ile yaratır ve insan bu hisse uyarak her konuda elinden gelen çabayı gösterir. Örneğin bir kitabın yazılmasına karar verdiğinde, o konuda araştırma yapar, dikkatle düşünür, yazdıklarında titizlik gösterir, tekrar tekrar kontrol eder. Ama bu esnada kaderde hazır olan kitabı aşama aşama hazırlamaktadır ve her aşama da kaderde belli ve hazırdır. Kapının çaldığını duyduğunda da elindeki işi bırakır ve kalkıp kapıyı açar. Ama bunların hepsi kaderinde belirlenmiş olaylardır. Allah ayetlerinde insanların yaptıkları fiilleri yaratanın ve o fiillerin asıl sahibinin Kendisi olduğunu şöyle bildirir:

Onları siz öldürmediniz, ama onları Allah öldürdü; attığın zaman sen atmadın, ama Allah attı. Mü'minleri kendinden güzel bir imtihanla imtihan etmek için (yaptı.) Şüphesiz Allah, işitendir, bilendir. (Enfal Suresi, 17)

Oysa sizi de, yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır. (Saffat Suresi, 96)

Eğer bir insan Kuran'da anlatılan bu gerçekleri anlamazdan gelip -veya kasten kendince kaderi sınamak için- çalan kapıyı açmaz veya yazması gereken kitabı yazmazsa, aslında yine kaderinde olan şeyi yaşamaktadır. Ya da bu insan, "kaderimde varsa iyileşirim" diyerek hastalığı için gereken ilaçları almayıp, sağlığına dikkat etmezse, böyle akılsız bir harekette bulunmak da o insanın kaderindedir. Aynı şekilde kader gerçeğini inkar eden bir insan da kaderinde olduğu için inkar etmektedir.

O halde akıl ve vicdan sahibi her insan, Allah'ın, imtihanın bir gereği olarak kendisine verdiği bu hisse uygun şekilde davranmalı, her konuda elinden gelen çabayı göstermeli, ancak tüm çabasının ve elde ettiği sonuçların da Allah katında önceden yaşanmış, görülmüş ve sonuçlanmış olaylar olduğunu bilmelidir. Allah, Kuran'da Hz. Yakup'un oğullarına tavsiyesini insanlara bu konuda örnek olarak vermiştir:

Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiçbir şeyi sağlayamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler." (Yusuf Suresi, 67)

Yukarıdaki ayette görüldüğü gibi Hz. Yakup, oğullarına güvenlikleri için bir tedbir almalarını öğütlemekte, ancak hemen arkasından bu tedbirin Allah'ın dilediği olayın gerçekleşmesini engellemeyeceğini hatırlatmaktadır. Aslında Hz. Yakup'un bu öğüdü, oğullarının bu öğüde uymaları ve bunun sonucunda karşılaşacakları olayların tamamı da Allah katında önceden yaşanmış olaylardır. Bir sonraki ayette ise alınan tedbirin Allah'ın takdirini değiştirmediği şöyle bildirilir:

Babalarının kendilerine emrettiği yerden (Mısır'a) girdiklerinde, (bu,) -Yakub'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi (gidermeyi) sağlamadı. Gerçekten o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler. (Yusuf Suresi, 68)

Ayette de bildirildiği gibi, insan Allah'tan gelecek hiçbir şeyi engelleme gücüne sahip değildir. Ancak ibadet olarak, Allah'ın hoşnutluğunu arayarak aldığı önlemleri Allah vesile eder ve o insanı en hayırlı sonuca ulaştırır.

Sonuç olarak Allah'a ve Allah'ın yarattığı kadere teslim olmuş bir insan ile bu gerçeği kavrayamayan bir insan arasındaki fark şudur: Teslimiyetli olan insan, kendi yaptığı hissini yaşamasına rağmen, bunların tümünü Allah'ın dilemesi ile yaptığının bilincindedir. Diğeri ise, her yaptığını kendi aklı ve gücü ile yaptığını zannederek yanılır. Gerçekte ise Allah'ın bir ayetinde bildirdiği gibi, **"Allah'ın emri, takdir edilmiş bir kaderdir". (Ahzab Suresi, 38)**

GERÇEK HUZUR VE MUTLULUĞUN KAYNAĞI ALLAH'A VE KADERE TESLİM OLMAKTIR

Daha önce de vurguladığımız gibi, insanların Karma gibi felsefelere ilgi duymalarının nedenlerinden biri, yaşantılarındaki sıkıntılardan, huzursuzluklardan, mutsuzluklardan kurtulma isteğidir. Birçok insan bunun için kendince bazı yollar ve yöntemler dener. Oysa gerçek mutluluğun ve huzurun tek kaynağı; insanın kendisini yoktan var eden, kendisine hiçlikken bir can veren, sayısız nimetle rızıklandıran, sonsuz merhamet ve şefkat sahibi, iyiliğin karşılığını iyilik olarak veren, koruyucu ve esirgeyici, herşeyi hayır ve adaletle yaratan Allah'a teslim olması, O'nun sınırlarını koruması ve hayatının her anında O'nun rızasını aramasıdır.

Allah, tüm evrendeki canlı ve cansız her varlığın tek Hakimi, tek Yaratıcısıdır ve tüm evrendeki tek Güç'tür. Tüm güçler, tüm ordular, insanlar, gruplar Allah'a aittir ve kabul etseler de etmeseler de tamamı Allah'a boyun eğmiştir. Allah bir ayetinde bu gerçeği şöyle bildirir:

Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürülmektedirler. (Al-i İmran Suresi, 83)

Tüm evrenin tek hakimi olan Allah'a teslim olan, O'nu kendisine tek vekil ve tek dost edinen, O'na gönülden bir sevgi, itaat ve saygı dolu bir korku ile boyun eğen her insan, tüm evrendeki yegane kurtuluş yolunu bulmuştur. Çünkü Allah herşeyin üstünde güç sahibi olandır. Rabbimizin yüceliği ve üstünlüğü bir ayette şöyle bildirilmiştir:

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbirşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)

Kuran'da Allah'ın büyüklüğünün ve yüceliğinin anlatıldığı bu ayetten sonra insanın Allah'a yöneldiğinde "kopması olmayan bir kulba" yapıştığı şöyle bildirilir:

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulba yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. Allah,

iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkar edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz kalacaklardır. (Bakara Suresi, 256-257)

İnsanların büyük bir bölümü bu gerçeğin farkında olmadıkları için kendilerine, gerçekte hiçbir şeye güç yetiremeyen, kendileri de aciz olan varlıkları veli ve dost edinirler, bu varlıklara dayanıp güvenirler. Bu ise ömür boyu korku ve endişe içinde yaşamalarına, kendilerini güvende hissetmemelerine neden olur.

Örneğin, bir insan düşünelim. Bu insan hukuki bir problem yaşadığında kendisini savunması için bir avukat tutacaktır. Avukatı tüm hukuki konuları kendisinden çok iyi bildiği için ona güvenecek ve vekaletini bu kişiye verecektir. Avukatının niteliklerine güvendiği ve ondan emin olduğu sürece, davası ile ilgili konularda içi rahat edecektir. Oysa hukuki konularda bilgi sahibi olmadığı halde, bir avukata güvenmeyip, böyle bir sorumluluğu kendisi üstlenirse gereksiz yere büyük bir sıkıntı ve zorlukla karşılaşacaktır. Veya hasta bir insan, kendisini doktoruna büyük bir iç rahatlığı ile emanet eder. Doktoru ne derse yapar, sözünü dinler. Doktorunun işinde ehil olduğuna güvendiği sürece, kendisi için başka bir ilaç veya tedavi arayışı içinde olmaz. Bunlar bir insanın, niteliklerinden dolayı başka bir insana karşı duyduğu teslimiyet ve güven duygusunun birer örneğidir. İnsanın güvendiği bir varlığa olan teslimiyeti büyük bir huzur, rahatlık ve güven kaynağıdır. Allah'a olan güven ve teslimiyet ise, buradaki örneklerle kıyaslanmayacak kadar büyük ve önemlidir.

Allah'a teslim olan bir insan, hayatı boyunca O'nun, karşısına çıkardığı her olaydan, her görüntüden, her konuşmadan razı olur. Hiçbir olay karşısında "bu nereden çıktı?" demez, başına gelen bir sıkıntının ardından, ağzından "keşke" kelimesi çıkmaz. Çünkü başına gelen her olayı, güvenerek teslim olduğu, adaletinden, merhamet ve şefkatinden emin olduğu Rabbimizin yarattığını bilir. Allah'a teslimiyet, insanların hidayetlerine vesile olan çok önemli bir konudur. Bazı Kuran ayetlerinde teslimiyetin önemi şöyle açıklanır:

Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla görendir. (Al-i İmran Suresi, 20)

Kim ihsanda bulunan (biri) olarak yüzünü (kendini) Allah'a teslim ederse, artık gerçekten o kopmayan bir kulba yapışmıştır. Bütün işlerin sonu Allah'a varır. (Lokman Suresi, 22)

Allah'a teslim olmayıp kendi akıllarına güvenen ve kendilerini Allah'tan bağımsız, müstakil varlıklar olarak görenler ise, hayatları boyunca sıkıntı ve azap içinde yaşarlar. Bir istekleri gerçekleşmediğinde hemen ümitsizliğe kapılır ve mutsuz olurlar. Oysa Allah'ın herşeyi kaderde en hayırlısı ile yarattığını bilseler, kendilerinin bilmediğini Allah'ın bildiğini düşünseler, hiçbir olay onlarda üzüntü ve sıkıntı meydana getirmez. Örneğin gideceği yere geç kalan veya hiç ulaşamayan bir insan, bunun sıkıntısını günlerce yaşar. Allah'a teslim olan bir insan ise, "Demek ki gitmemekte bir hayır varmış. Allah benim için en hayırlısını dilemiştir" diyerek en küçük bir sıkıntı hissetmez. Böyle insanlar için dünyada da ahirette de hüzün ve korku olmayacağını Allah ayetlerinde şöyle bildirir:

Şüphesiz: "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra doğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); artık onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. İşte onlar, cennet halkıdır; yaptıklarına karşılık olmak üzere, içinde ebedi olarak kalacaklardır. (Ahkaf Suresi, 13-14)

Haberiniz olsun; Allah'ın velileri, onlar için korku yoktur, mahzun da olmayacaklardır. Onlar iman edenler ve (Allah'tan) sakınanlardır. Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (Yunus Suresi, 62-64)

Allah İyilik Yapanları Güzel Bir Hayatla Yaşatır

Allah'a ve O'nun takdir ettiği kadere teslim olmanın insanlara kazandıracağı huzur ve mutluluğun yanında, Allah, Kendisine iman edenleri ve güzel davranışlarda bulunanları dünyada da güzel bir hayatla yaşatacağını vaad etmektedir:

Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (Nahl Suresi, 97)

... Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. (Nahl Suresi, 30)

Bu hayatın içinde birçok güzellikler bulunmaktadır. Örneğin güzel bir hayat için insanın güveneceği, birlikte gerçek sevgi ve yakınlığı yaşayacağı dostlarının olması

gerekir. Allah, samimi olarak iman eden kullarını yine kendileri gibi güvenilir, temiz, Allah'ın dostu olan müminlerle destekler. Bu nedenle Müslüman hiçbir zaman yalnız kalmaz. Daima yanında çok sevdiği, saygı duyduğu, kendi nefsinden üstün tuttuğu, güvendiği mümin kardeşleri olur, ki bu Allah'ın bir Müslümana verdiği en güzel nimetlerden biridir.

Cahiliye insanlarının, yani Kuran ahlakı dışında bir ahlak yaşayanların, en büyük sıkıntılarından biri ise, aklına ve samimiyetine güvenebilecekleri, her koşulda kendilerine destek olacak, çıkar için değil, samimi duygularla dost olacak yakın bir kimse bulamamalarıdır.

Kuran ahlakından uzak kişilerin arasındaki dostluk ilişkilerinde mutlaka çıkara dayalı bir taraf bulunur. Kişi maddi veya manevi bir güçlük içine girse, yanında kimseyi bulamayabilir. Ancak Müslümanların dostluğunda bu asla olmaz. Müslümanlar, kendileri ihtiyaç içinde olsalar dahi, diğer Müslümanların ihtiyaçlarının karşılanmasına öncelik verecek kadar üstün ahlak sahibidirler. Allah müminlerin bu güzel ahlakını bir ayetinde şöyle bildirir:

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (Haşr Suresi, 9)

Bir mümin Allah'ın anılmadığı, insanların kadere isyan ettikleri, boş konuşmaların olduğu ortamlardan hoşlanmaz. Bu nedenle Allah müminleri birbirleri ile destekler. Onlar daima Allah'ı anar, Allah'ın yarattığı güzelliklerden zevkle bahseder, nimetlerine şükrederler. Her konuştuklarında bir hikmet, neşe, akıl ve güzellik olur. Bu konuşmalarda kimsenin içi sıkılmaz, karamsarlık, ümitsizlik, çözümsüzlük asla olmaz. Aksine hep müjde verici, dinleyenin içini aydınlatan, ufkunu genişleten, sınırsız düşünmesine vesile olan, ferahlık veren konuşmalar olur. Kimse kimseyi incitmez, iğneleyici konuşmaz, kıskançlık yapmaz, alay etmez. Gerçek dostluk, neşe ve sevgi yaşanır.

Güzel bir hayatın bir diğer özelliği ise, temiz, sağlıklı, rahat ortamlarda yaşamaktır. Müslümanlar, daima en temiz, en sağlıklı olanı tercih ederler. Cahiliye insanlarının bulundukları ortamlar ise genel olarak kirli, dağınık, iç karartıcıdır. Eğlenmek için dahi izbe, karanlık, dumanlı yerleri tercih ederler. Oysa insanın ruhu cennetteki temizlikten ve güzellikten zevk alacak şekilde yaratılmıştır.

Allah müminlere dünyada refah ve bolluk da verir. Kuran'da bildirildiği gibi Hz. Muhammed, Hz. Süleyman, Hz. Yusuf, Hz. İbrahim kendilerine bolluk ve mülk verilen peygamberlerdendir. Örneğin Allah Hz. Muhammed'e **"Bir yoksul iken seni bulup**

zengin etmedi mi?" (Duha Suresi, 8) diyerek, onu zengin ettiğini bildirmektedir. Allah Hz. Yusuf'a Mısır'ın hazinelerinin idaresini vermiştir. Hz. Süleyman ise, kimsenin erişemediği bir zenginliğe sahip olmak için Allah'a dua etmiştir ve Allah duasını kabul etmiştir.

Allah salih müminleri de Kendi fazlı ile zengin edeceğini bir ayetinde şöyle bildirir:

... Eğer fakir iseler Allah, Kendi fazlından onları zengin eder. Allah geniş (nimet sahibi)dir, bilendir. (Nur Suresi, 32)

Allah müminleri bir lütufta bulunarak zengin kılar, ancak müminler, hiçbir zaman dünya nimetlerinin peşinde koşmazlar. Onların tek istekleri Allah'ın rızasına, rahmetine ve sonsuz nimetlerle bezenmiş cennetine kavuşmaktır. Bu nedenle de Allah'ın kendilerine verdiği nimetleri ve zenginliği, yine Allah rızası için en hayırlı şekilde harcarlar. Hem israf etmez, hem ihtiyacı olanları korur ve bu nimetlerden yararlandırır, hem de sahip oldukları herşeyi Kuran ahlakının yayılması için en güzel şekilde kullanırlar.

İnkar edenler ise, iman edenlerin tam aksine, büyük bir sıkıntı ve azap içinde yaşarlar. Bu insanlar zengin olsalar veya dünyevi anlamda istedikleri herşeye sahip olsalar da, Allah onların kalplerine sıkıntı vermektedir:

Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çökertir. (Enam Suresi, 125)

Allah bir başka ayetinde ise, Kendisine uyanların mutlu olacaklarını ve diğerlerinin ise sıkıntılı bir hayat yaşayacaklarını şöyle bildirir:

Kim de Benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve Biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (Taha Suresi, 124)

Bir insanın hem dünyada hem de ahirette güzel bir hayat yaşamasının tek yolu Allah'ı sevmesi, O'ndan korkup sakınması, O'nu dost edinmesi ve O'nun Kuran'da bildirdiği sınırları korumasıdır. Karma gibi Kuran'ın dışındaki batıl inançlar, insanların mutlulukları ve güzel bir hayat yaşamaları için gerçek çözüm olamazlar. Allah insanları sıkıntıdan kurtaranın Kendisi olduğunu bildirmektedir:

De ki: "Ondan ve her türlü sıkıntıdan sizi Allah kurtarmaktadır..." (Enam Suresi, 64)

KARMA ADALET SAĞLAYAMAZ, GERÇEK ADALET SAHİBİ OLAN ALLAH'TIR

Hint dinlerinde Karma felsefesinin bir sebep-sonuç kanunu olduğuna ve insanlara yaptıklarının karşılığını verenin bu kanun olduğuna inanılır. Yani bu kanunu belirleyen ve uygulayan bir Yaratıcı olduğu kabul edilmez. Karma kanununun kendi kendine işlediğine inanılır. Örneğin hayır kurumlarına bağışta bulunan bir insanın bu hareketinin sonucunun diğer hayatındaki mutluluk olacağı kabul edilir.[6] Oysa kuşkusuz, bunu düzenleyen bir güç ve irade olmadan böyle metafizik bir kanun var olamaz.

Karma felsefesinin insan aklına en aykırı yönlerinden biri, "bir ahlaki değerin kendiliğinden, bir kanun uygulayıcı olmadan işlediğine" inandırmaya çalışmasıdır. Oysa insanların kendi yaptıkları kanunları dahi uygulatan kurumlar ve merciler bulunmaktadır. Örneğin, bir hırsızın alacağı ceza her ülkenin yasalarına göre belirlenmiştir. Ancak bu kanunlar hiçbir zaman kendiliğinden işlemez, mutlaka bunları uygulatan merciler, kurumlar, yetkili kişiler vardır. Söz gelimi bir insan hırsızlık yaptığında o kanun doğal olarak işlemeye başlayarak o hırsızı doğal olarak hapse koymaz. Bunun için polis, hakim, savcı ve mahkemeler kanunları uygularlar. Hakimler kanunlara göre adaletle hüküm verir ve suçlu kişi yaptığına karşılık gelen cezayı alır.

Karma'nın kendiliğinden işleyen bir kanun olduğunu iddia etmek ise, bir ülkenin kanunlarının kendi kendine, hiçbir uygulatıcısı olmadan işlediğini söylemekten çok daha mantıksızdır. Düşünün ki, bu mantığa göre, dünyada bugüne kadar yaşamış olan milyarlarca insan, dünya hayatında her ne yapıyorsa bunun tam karşılığı olan bir hayatı elde edecektir. Peki öyle ise, bir insanın bu dünyadaki tavırlarını kim gözlemleyecek, onun iyi mi kötü mü olduğuna kim karar verecek ve buna göre onun bir sonraki hayatını şu anki hayatına göre kim belirleyerek düzenleyecektir? Eğer bir insanın gelecekteki hayatı bu hayatına göre belirleniyorsa, bu hayatı belirleyen, tasarlayan, o insan için bir kader tespit eden bir güç mutlaka var olmalıdır. Ancak, Karma inancında böyle bir güce inanılmaz. Bu akıl ve mantık dışı inançta, "Karma kanunu" denilen, ne olduğu belli olmayan bir kavramın, tüm bunları kendi kendine düzenlediğine inanılır. Üstelik, karar ve hüküm verme gücü olmayan bu kavramın, insanlara adaletle davrandığı, herkese yaptığının karşılığını tam olarak, eksiksiz, unutmadan ve yanılmadan verdiği düşünülür. Bunlar akıl sahibi insanların, biraz düşündüklerinde dahi mantıksızlığını hemen fark edebilecekleri, son derece batıl iddialardır.

Diğer yandan, Karma'ya inanan insanların bir kısmı da, daha önceki inançları doğrultusunda, hayali "Karma kanunu"nun Allah'ın iradesi ile işlediğine inanırlar. Yani, bu düşünceye göre, bir insanın bu dünyadaki karmasının iyi mi yoksa kötü mü olduğuna Allah karar verir ve buna göre diğer hayatındaki koşullarını hazırlar. Ancak bu insanların unuttuğu önemli bir gerçek vardır: Allah'ın insanlar için seçtiği ve Kuran aracılığı ile bildirdiği hak dinde Karma inancı yoktur. Bu kitap boyunca da anlatıldığı

gibi, Karma, Kuran'da yer almayan, İslam inancı ile çelişen birçok özelliğe sahip batıl bir inanıştır. Dolayısıyla Allah'ın varlığına inanan insanların, batıl inançların, hurafelerin peşinden gitmemeleri, Kuran'a sıkı sıkıya sarılmaları gerekir.

İyiliklerin karşılığını veren, sonsuz adalet sahibi olan Allah'tır

Allah'ın varlığına inanan, aklı ve vicdanı ile düşünen her insan, adaleti sağlayanın, her insana dünya hayatı boyunca yaptıklarının karşılığını eksiksizce ödeyenin, Karma kanunu değil; herşeyi her an gören, herkesin en gizlisini bilen, üstün ve güçlü, tüm evrenin hakimi olan Allah olduğunu bilir.

Allah, birçok ayetinde iyiliklerin ve kötülüklerin karşılığını, eksiksiz olarak verenin Kendisi olduğunu bildirmektedir:

Kim bir iyilikle gelirse, kendisine bunun on katı vardır, kim bir kötülükle gelirse, onun mislinden başkasıyla cezalandırılmaz ve onlar haksızlığa uğratılmazlar. (Enam Suresi, 160)

Ve sabret. Gerçekten Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (Hud Suresi, 115)

... Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz. (Yusuf Suresi, 90)

Allah her insanın yaptıklarının karşılığını hem dünyada hem de ahirette en adil şekilde verir. Örneğin Allah iyilere karşı mücadele ederek, onlara zorluk çıkaranları, dünyada da ahirette de cezalandıracağını bildirmektedir. Allah, sonsuz adaleti ile hem kötülük yapanları cezalandırır hem de onların iyilere kurdukları tuzakları bozar, işlerini zorlaştırır, onlara sıkıntılı ve zorlu bir hayat yaşatır. İyilik yapanları ise dünyada da korur, onlardan kötülükleri uzak tutar, zorlukları onlar için kolaylaştırır, onlara güzel bir hayat vaat eder. Allah bu gerçeği Kuran ayetlerinde şöyle bildirmektedir:

Allah barış yurduna çağırır ve kimi dilerse dosdoğru yola yöneltip-iletir. Güzellik yapanlara daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerini ne bir karartı sarar, ne bir zillet, işte onlar cennetin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır. (Yunus Suresi, 25-26)

Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (Nahl Suresi, 97)

Fakat kim verir ve korkup-sakınırsa ve en güzel olanı doğrularsa, Biz de onu kolay olan için başarılı kılacağız. Kim de cimrilik eder, kendini müstağni görürse ve en güzel olanı yalan sayarsa, Biz de ona en zorlu olanı (azaba uğramasını) kolaylaştıracağız. (Leyl Suresi, 5-10)

İyi ile kötünün dünya hayatı boyunca yaptıklarının karşılığını tam olarak alacakları zaman ise hesap günüdür.

Allah'ın sonsuz adaleti hesap gününde tecelli edecektir

Karma inancının iddiasına göre, her insan yaptığının karşılığını bir sonraki hayatında alır. Örneğin, kötülük yapan bir insan bir sonraki hayatında bir bitki olarak veya köle olarak doğar. İyilik yapan, yardımda bulunanlar ise yeni hayatlarında zengin veya mevki sahibi insanlar olurlar. Oysa daha önce de söz ettiğimiz gibi, bu, hem iyiliklerin ve kötülüklerin tam karşılığı değildir, hem de insanlar dünyaya defalarca gelmezler. Sadece bir kez dünyaya gelinir ve dünya hayatından sonra sonsuza kadar sürecek olan ahiret hayatı, yani insanın asıl hayatı vardır.

Her insan ölümünden sonra, hesap günü geldiğinde tekrar diriltilecek ve dünya hayatında yaptıklarından sorgulanacaktır. Bu sorgulama sırasında ise, hayatı boyunca her yaptığı, her konuştuğu ve her düşündüğü tek tek önüne gelecek, eline verilen kitapta hiçbir şey eksik bırakılmayacaktır. Hatta iman etmeyenlerin o gün önlerine kitapları konulduğunda yaşayacakları şaşkınlık bir ayette şöyle bildirilir:

(Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu-günahkarların, onda olanlardan dolayı dehşetle-korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bırakmayıp herşeyi sayıp-döküyor?" Yapıp-ettiklerini (önlerinde) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez. (Kehf Suresi, 49)

İnsanların tüm dünya hayatından sorgulandıkları bu hesap gününde, hiçbir insan en küçük bir haksızlığa dahi uğratılmadan, yaptıklarının karşılığını görecektir. Allah, bunu bir ayetinde şöyle bildirir:

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yeteriz. (Enbiya Suresi, 47)

İyilik yapanlar cennet ile, kötülük yapanlar ise cehennem ile karşılık bulurlar

Ölümlerinden sonra diriltilen insanlar, Allah'ın adaleti ile sorgulandıktan sonra, sonsuza kadar kalacakları asıl mekanlarına, cennet veya cehenneme sevk edileceklerdir. Her insanın yaptığı ile karşılık bulabilmesi için cennet ve cehennem de derece derecedir:

Gerçek şu ki, kim Rabbine suçlu-günahkar olarak gelirse, hiç şüphe yok, onun için cehennem vardır. Onun içinde ise, ne ölebilir, ne dirilebilir. Kim O'na iman edip salih amellerde bulunarak O'na gelirse, işte onlar, onlar için de yüksek dereceler vardır. İçlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan Adn cennetleri de (onlarındır). Ve işte bu, arınmış olanın karşılığıdır." (Taha Suresi, 74-76)

İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden evvel gelip-geçmiş ümmetler içinde (azab) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar, ziyana uğrayanlardır. Her biri için yaptıklarınızdan dolayı dereceler vardır; öyle ki amelleri kendilerine eksiksizce ödensin ve onlar zulme de uğratılmazlar. İnkar edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzelliklerinizi ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (Ahkaf Suresi, 18-20)

Her insana, en küçük bir haksızlığa uğratılmadan tüm işlediklerinin tam karşılığını vermek ancak Allah'a mahsus bir özelliktir. Allah herşeyi gören ve bilen, bağışlayan, merhamet eden, hiçbir şeyi unutmayan, hiçbir zaman yanılmayan ve adaletli olandır.

Allah herşeyi bilen, gören ve işitendir

Yeryüzünde olan herşey Allah'ın bilgisi dahilindedir. Buna, yere düşen tek bir yapraktan, bir insanın içinden geçirdiği düşüncelere kadar herşey dahildir. Allah bir ayetinde şöyle bildirmektedir:

Gaybın anahtarları O'nun katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi

düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (Enam Suresi, 59)

Örneğin iki kişi aralarında gizli bir konuşma yaptıklarında bunun sadece kendi aralarında kaldığını zannederler. Oysa, o anda onların yanında Allah vardır. Onların gizli konuşmalarını, her türlü fısıldaşmalarını Allah işitmekte ve bilmektedir. Ancak, Allah'ın varlığından gafil olan insanlar, gizli konuşmalar sırasında kötülükleri tasarlarken, bunların gizli kalacağını ve hiçbir zaman öğrenilmeyeceğini, dolayısıyla bu kötülük planları yüzünden bir karşılık görmeyeceklerini zannederler. Oysa Allah onları her an görmekte ve işitmektedir:

Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah, gaybın bilgisine sahip olandır. (Tevbe Suresi, 78)

Herşeyi bilen ve gören Allah, hesap gününde insanlara yaptıklarının karşılıklarını verirken, onların gizli kaldığını sandıkları davranış ve düşüncelerini de ortaya çıkaracaktır. Allah gizliden daha gizli olanları da bildiğini Kuran'da insanlara şöyle bildirmektedir:

Göklerde, yerde, bu ikisinin arasında ve nemli toprağın altında olanların tümü O'nundur. Sözü açığa vursan da, (gizlesen de birdir). Çünkü şüphesiz O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilmektedir. (Taha Suresi, 6-7)

Hesap gününde, Allah'tan hiçbir şeyin gizli kalmayarak ortaya çıkacağı ve Allah'ın herkese adaletle karşılığını vereceği ise şöyle bildirilmektedir:

Dereceleri yükselten Arş'ın sahibi (Allah), 'toplanma ve buluşma' günü ile uyarıp-korkutmak için, Kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir. O gün, orta yere çıkarlar. Onlardan hiçbir şey Allah'a karşı gizli kalmaz. (Allah sorar:) "Bugün mülk kimindir? Bir olan, Kahhar olan Allah'ındır." Bugün her bir nefis, kendi kazandığıyla karşılık görür. Bugün zulüm yoktur. Şüphesiz Allah, hesabı seri görendir. (Mümin Suresi, 15-17)

Adaletle hüküm verilebilmesi için o insan ve olaylar hakkında görülen ve görülmeyen tüm detayların bilinmesi gerekir. Örneğin bir insanın o davranışı hangi niyetle yaptığı, kimsenin görmediği yerlerde ve zamanlarda ne düşündüğü ve ne yaptığı gibi herşey bilinmeli ve ona göre karar verilmelidir. Herşeyi bilen, görülmeyeni gören sadece Allah'tır. Bu nedenle insanlar arasında mutlak adaletle hükmedecek olan

yalnızca Allah'tır. Allah'ın Habir, yani herşeyin iç yüzünden, gizli taraflarından haberdar olan olduğu bir ayette şöyle bildirilir:

Ey iman edenler, Allah'tan korkun. Herkes yarın için neyi takdim ettiğine baksın. Allah'tan korkun. Hiç şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (Haşr Suresi, 18)

Karma inancı gibi, bir akla, şuura, güce sahip olmayan, sadece insanlar tarafından isimlendirilerek "uydurulan" hayali bir kanunun ise "gizlinin gizlisini bilme", "gizli fısıldaşmaları duyma" gibi sadece Allah'a ait özelliklere sahip olmadığı açıktır. Sadece insanların uydurarak isimlendirdikleri bir kavramın herhangi bir güç ve iradeye sahip olması beklenemez. Aksini söylemek, son derece saçma ve mantık dışı bir iddiadır. Bu, herhangi bir insanın, kendi kendine bir kavram üretip, sonra bu kavramın insanlar arasında adalet dağıtacağını, bu kavramın dünyada savaşlara son vereceğini, bu kavramı her gün tekrar eden insanların bir gün zengin olacağını iddia etmesi ile aynıdır. Bunlar tamamen batıl inançlardır ve hiçbir tutarlı yönü bulunmamaktadır. Bir yerde adalet olması için, o adaleti sağlayan bir irade olması gerekir. Karma ise, sadece bir kelime, bir felsefedir. Biraz düşünüldüğünde dahi, Karma felsefesinin ne kadar akıl ve mantık dışı bir inanış olduğu görülecektir.

Allah hiçbir şeyi unutmaz ve yanılmaz

Allah insanlar arasında adaletle hükmederken her olayı, her konuşmayı değerlendirir ve en doğru, en hayırlı hükmü verir. Zaten bunların tamamını yaratan Kendisidir. Ancak bazı sığ görüşlü insanlar Allah'ın herşeyi bildiğini ve hıfz ettiğini bir türlü kavrayamazlar. Bu insanlara Kuran'da verilen örneklerden biri Hz. Musa zamanında yaşayan Firavun'dur. Hz. Musa, Allah'ın her insana doğru yolu gösterdiğini söylediğinde Firavun büyük bir cahillik örneği sergileyerek, ilk nesillerin durumunun ne olacağını sormuştur:

Dedi ki: "Bizim Rabbimiz, herşeye yaratılışını veren, sonra doğru yolunu gösterendir." (Firavun) Dedi ki: "İlk çağlardaki nesillerin durumu nedir öyleyse?" Dedi ki: "Bunun bilgisi Rabbimin katında bir kitaptadır. Benim Rabbim şaşırmaz ve unutmaz." (Taha Suresi, 50-52)

Allah'ın "şaşırmayan ve unutmayan" olması, Allah'ın sonsuz adaleti ile birlikte tecelli eden özelliklerindendir. Örneğin insan aciz ve unutkan bir varlık olduğu için bir dostunun yaptığı iyiliği veya kötülüğü unutabilir. Ya da olayların detaylarını yanlış veya eksik hatırlayabilir. Bu ise, onun adaletle düşünmesini, doğru karar vermesini çoğu

zaman olumsuz yönde etkiler. Oysa Allah, Hafız'dır. Yani, "yapılan işleri bütün ayrıntılarına varıncaya kadar tutan"dır. Örneğin bir insanın ilkokula başladığı günkü her hali, her konuşması, yürüyüşü, tavrı Allah katında tüm canlılığı ile, o günkü halinin tıpatıp aynısı ile hazır ve canlı olarak bulunmaktadır. Veya Hz. İbrahim döneminde yaşamış bir çiftçinin tarlasına ilk ekin ektiği günkü hali de Allah'ın hafızasındadır. Hesap gününde de tüm bu detaylar, aynı yaşandıkları ilk günkü gibi canlı, fiilen yaşanıyor olarak hazır bulunacaktır.

Kısacası Allah hiçbir şeyi unutmaz ve herşey, her an Rabbimizin hafızasında yaşanır. Bu nedenle her insanın dünya hayatında tüm yapıp ettiklerinin karşılığını eksiksiz olarak verir. Karma gibi hayali bir kavramın insanlara adalet dağıtmasını beklemek ise akıl ve mantık dışı, batıl bir inançtan başka bir şey değildir.

Allah çok merhametli ve bağışlayıcıdır

Kuran'ın birçok ayetinde Allah'ın merhametli, şefkatli ve kullarına karşı affedici olduğu bildirilir:

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde onun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıkoyar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir. (Hac Suresi, 65)

Şüphesiz, senin Rabbin, gerçekten O, üstün ve güçlüdür, merhamet sahibidir. (Şuara Suresi, 9)

Kim kötülük işler veya nefsine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur. (Nisa Suresi, 110)

Sonsuz merhamet sahibi olan Allah, tevbe ettikleri ve davranışlarını düzelttikleri takdirde kullarının günahlarını bağışlar. Onların kötülüklerini iyiliklere çevirir ve dünya hayatı boyunca onlara kendilerini düzeltmeleri için fırsat tanır. Allah bir ayetinde, eğer insanları günahlarından dolayı hemen cezalandırsa, yeryüzünde tek bir canlı dahi kalmayacağını bildirmektedir. Ancak Allah kullarına verdiği süreyle onları denemekte ve rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmaları için onların önüne sayısız fırsat çıkarmaktadır. Bir ayette, Allah'ın insanlara bunun için süre tanıdığı şöyle bildirilir:

Eğer Allah, insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiçbir şey bırakmazdı; ancak onları adı

konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler. (Nahl Suresi, 61)

Allah'a iman eden, Allah'ın sonsuz adalet ve merhamet sahibi olduğunu bilerek O'na teslim olan her insan, ahirette, en küçük bir haksızlığa dahi uğratılmadan bu dünyada yaptıklarının karşılığını tam olarak alacağını bilmenin huzur ve güveni ile yaşar.

Kendilerine yol gösterici olarak Karma inancı gibi hak olan din dışında kanunlar, kurallar, efsaneler seçenler ise çok büyük bir yanılgı içindedirler. Kendileri yaratılmış, hiçbir şeyi yaratmaya güç yetiremeyen, aciz varlıkların veya insanların, isim vererek uydurdukları hayali kanunların kendilerine ne dünyada ne de ahirette bir fayda sağlayamayacağından gaflettedirler. Bu kavramların sahte birer ilah olduğunu ve insanlar arasında adalet dağıtmaya, insanları tekrar dirilterek onların yaşamlarını belirlemeye güçleri olmadığını gözardı etmektedirler. Bu kişiler bilmelidirler ki, insanların tek yaratıcısı, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır. Allah bir ayetinde şöyle bildirir:

Allah'tan başka bir hakem mi arıyayım? Oysa O, size Kitabı açıklanmış olarak indirmiştir. Kendilerine Kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden hak olarak indirilmiş olduğunu bilmektedirler. Şu halde, sakın kuşkuya kapılanlardan olma. (Enam Suresi, 114)

ALLAH'IN EN SON VE HİÇ DEĞİŞMEYEN VAHYİ: KURAN

Daha önce de belirtildiği gibi insanların büyük bir bölümü, gerçekte dinin özellikleri olan sevgi, barış, huzur, dostluk, merhamet, şefkat gibi özellikleri hak dinin dışındaki yollarda, örneğin Karma gibi felsefelerde ararlar. Oysa, bunlar batıl ve sapkın inanışlardan kaynaklanan felsefelerdir. İnsanın fıtratını, nasıl mutlu ve huzurlu olacağını bilen ise onu yaratan Allah'tır. Dolayısıyla insan için en doğru ve en güzel yol, Allah'ın kendisine gösterdiği yoldur. Allah, kulları için seçtiği hak yolu ve dini ise son vahyi olan Kuran'da bildirmiştir. Allah Kuran için **"Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için yol gösterici olan bir Kitaptır." (Bakara Suresi, 2)** diye bildirmektedir.

Allah, Kendisini tanıtmak, insanları, dünya hayatını ve ölümü yaratma amacını bildirmek, ahiretin, kıyamet gününün ve hesap gününün varlığını haber vermek ve insanlara hoşnut olacağı güzel ahlakı açıklamak gibi daha birçok hikmet ile Kuran'ı Peygamberimiz Hz. Muhammed'e vahyetmiştir. Allah, Kuran'dan önce de birçok peygambere vahyini bildirmiştir. Ancak bu ilahi kitaplar zaman içinde kısmen tahrif edilmişlerdir. Kuran ise son ilahi kitaptır ve Allah'ın vaadine uygun olarak hiçbir bozulmaya uğramamıştır. Kuran'ın bozulmadan korunacağını Allah bir ayetinde şöyle bildirmektedir:

Hiç şüphesiz, zikri (Kuran'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz. (Hicr Suresi, 9)

İman edenler Kuran'ın Allah katından olduğuna ve insanlar için tek yol gösterici olduğuna kesin bir bilgi ile iman ederler. Bunun pek çok delili vardır. Örneğin Kuran'daki eşsiz üslup ve sahip olduğu üstün hikmet, onun Allah katından olduğunun çok açık bir delilidir. Bunun yanı sıra Kuran pek çok mucize içermektedir. Örneğin Kuran'ın indirildiği dönemde, yani günümüzden 1400 yıl önce bilinmesi mümkün olmayan, henüz geçtiğimiz yüzyılda bulunmuş olan bazı bilimsel gerçekler Kuran'da bildirilmektedir. (Detaylı bilgi için bkz. Ek Bölüm 1: Kuran Mucizeleri)

Kuran'da bilimsel bazı gerçeklerin yanı sıra gelecekten haberler de verilmiştir. Ve bu haberlerin tarih içinde yaşanmaları ile Kuran'a ait birçok mucize daha gerçekleşmiştir. (Detaylı bilgi için bkz. Ek Bölüm 1: Kuran Mucizeleri)

Kuran'ın en önemli özelliklerinden bir diğeri ise içinde hiçbir çelişki bulunmamasıdır. Tarih boyunca dine düşman olan kişiler Kuran'a art niyetli bir bakış açısı ile yaklaşmışlar, kendi sığ mantık örgüleri ile bir çelişki bulabilmek için büyük çaba harcamışlardır. Oysa Allah'ın sözü olan Kuran'da tek bir çelişki dahi bulunmamaktadır. Allah Kuran'ın bu özelliğini bir ayetinde şöyle bildirir:

Onlar hala Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı. (Nisa Suresi, 82)

Kuran doğruyu yanlıştan ayırt eden bir rehberdir

Yeryüzünde birçok fikir, felsefe ve inanış vardır. Bunların pek çoğu hem birçok batıl ve tehlikeli inanç, düşünce ve uygulamaya hem de kısmen güzel özelliklere sahiptir. Örneğin Karma inancı gerçekte birçok sapkın ve batıl inancı içinde barındırmaktadır. Bir yandan da insanların güzel ahlak içinde yaşamalarını teşvik edecek bazı özelliklere sahiptir. Ancak, neyin gerçekten iyi ve neyin gerçekten kötü olduğunu ayırt etmenin tek yolu, Allah'ın tüm insanlığa tek rehber olarak gönderdiği Kuran'a bakmaktır. Örneğin bu kitap boyunca Karma inancının bazı özellikleri anlatılmış ve bu özelliklerin neden doğru veya yanlış olduğu açıklanmıştır. Bu açıklamalar yapılırken ise, tek ölçü ve başvuru kaynağı Kuran ayetleri olmuştur. Örneğin Karma'daki reenkarnasyon inancı eleştirilirken, Kuran ayetleri rehber olarak alınmıştır. Çünkü Allah'ın kitabı dışındaki kaynaklar insan düşüncesinin ürünleridir ve mutlak doğru olmaları mümkün değildir. Tek mutlak doğru Allah'ın kitabıdır. Onun dışında kaynaklara dayanarak bir hayat kuranlar yanılgıya düşmekten kendilerini uzak tutamazlar.

Allah Kuran'ın doğruyu yanlıştan ayırt eden (Furkan) özelliği için bir ayette şöyle buyurmaktadır:

Bundan (Kur'an'dan) önce (onlar) insanlar için bir hidayet idiler. Doğruyu yanlıştan ayıran (Furkan)ı da indirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkar edenler için şiddetli bir azab vardır. Allah güçlüdür, intikam alıcıdır. (Al-i İmran Suresi, 4)

Kuran insanları kurtuluşa götüren, onları ölümden sonraki sonsuz hayatları için uyaran, doğru yolu gösteren, Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmak isteyenler için rehber olan tek kitaptır. Ve Kuran'da tebliğ edilen İslam dini, Allah'ın insanlar için seçtiği tek dindir. Allah bir ayetinde bu gerçeği şöyle bildirmektedir:

Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 85)

SONUÇ

Karma gibi inançlarda veya birçok doğu dininde, hak dinlerden kalan bazı özellikler olduğu açıktır. Ancak bu dinler zaman içinde gelenek ve göreneklerin, atalarından kalma batıl inançların karıştırılması ile hurafelerle dolu inançlara dönüştürülmüşlerdir. Bir yandan insanları güzel ahlaka ve barışa çağırırlarken, bir yandan da ineklere tapılması, ineğe selam verilmesi, farelerin, maymunların kutsal sayılması gibi birçok akıldışı inancı da barındırmaktadırlar.

Bu nedenle, barış, sevgi, dostluk, huzur gibi güzel ahlak özelliklerini yaşamak, bunların insanlar arasında yayılmasını sağlamak isteyen ve bu isteğinde samimi olan herkesin, Allah'a ve Allah'ın indirdiği ve insanlar için yol gösterici olarak seçtiği Kuran'a yönelmesi gerekir. İnsanların sıkıntı duydukları, düzeltmek istedikleri herşeyin tek çözümü Kuran'da bulunmaktadır. Allah her insanı Kendi seçtiği dine uyduğu takdirde mutlu ve huzurlu olacak şekilde yaratmıştır:

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (Rum Suresi, 30)

EK BÖLÜM 1: KURAN MUCİZELERİ

İndirildiği günden kıyamete dek, insanlığın yegane yol göstericisi olan Kuran'ın eşsiz üslubu ve içerdiği üstün hikmet, onun Allah'ın sözü olduğunun kesin bir delilidir. Bu özelliklerinin yanı sıra, Kuran'ın, Allah katından indirildiğini gösteren pek çok mucizevi özelliği de vardır. Bu özelliklerden biri, ancak 20. yüzyıl teknolojisiyle eriştiğimiz bazı bilimsel gerçeklerin 1400 yıl önce Kuran'da bildirilmiş olmasıdır.

Bu bölümde Kuran'da yer alan bilimsel mucizelerden bazıları anlatılmaktadır. (Ayrıntılı Bilgi için Bkz. Harun Yahya, *Kuran Mucizeleri*, Vural Yayıncılık)

1- Evrenin Varoluşu

Kuran-ı Kerim'de evrenin yaratılışı şöyle açıklanır:

O, gökleri ve yeri yoktan var edendir. (Enam Suresi, 101)

Kuran'da verilen bu bilgi, çağdaş bilimin bulgularıyla tam bir uyum içindedir. Bugün astrofiziğin ulaştığı sonuç, tüm evrenin bir sıfır anında büyük bir patlamayla var olduğudur. "Büyük Patlama", orijinal adıyla "Big Bang" teorisi, tüm evrenin yaklaşık 15 milyar yıl önce tek bir noktanın patlamasıyla yokluktan meydana geldiğini kanıtlamıştır. Büyük Patlama teorisi bugün evrenin varoluşu ve başlangıcı konusunda bütün bilim çevreleri tarafından ortak kabul gören yegane bilimsel açıklamadır.

Big Bang'den önce madde diye bir şey yoktur. Maddenin, enerjinin, hatta zamanın dahi bulunmadığı, tamamen metafizik olarak tanımlanabilecek bir yokluk ortamında madde, enerji ve zaman yaratılmıştır. Modern fiziğin ortaya koyduğu bu büyük gerçek, Kuran'da bize 1400 yıl önceden haber verilmektedir.

2- Evrenin Genişlemesi

Astronomi biliminin henüz gelişmemiş olduğu bir dönemde, 14 asır önce indirilen Kuran-ı Kerim'de evrenin genişlediğinden şöyle bahsedilir:

Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz (onu) genişleticiyiz. (Zariyat Suresi, 47)

Ayette geçen "gök" kelimesi Kuran'ın pek çok yerinde uzay ve evren anlamında kullanılır. Burada da bu anlamda kullanılmıştır. Yani Kuran'da, evrenin genişleyici olduğu bildirilmiştir. Bilimin bugün varmış olduğu sonuç da Kuran'da bildirilenle aynıdır.

Yüzyılımızın başlarına dek bilim dünyasında hakim olan tek görüş, "evrenin durağan bir yapıya sahip olduğu ve sonsuzdan beri süregeldiği" şeklindeydi. Ancak, günümüz teknolojisi sayesinde gerçekleştirilen araştırma, gözlem ve hesaplamalar evrenin bir başlangıcı olduğunu ve sürekli olarak **"genişlediğini"** ortaya koydu.

Rus fizikçi Alexander Friedmann ve Belçikalı evren bilimci Georges Lemaitre, bu yüzyılın başlarında evrenin **sürekli hareket halinde olduğunu ve genişlediğini teorik olarak hesapladılar.**

Bu gerçek, 1929 yılında gözlemsel olarak da ispatlandı. Amerikalı astronom Edwin Hubble kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelerken yıldızların ve galaksilerin sürekli olarak birbirlerinden uzaklaştıklarını keşfetti. Herşeyin sürekli olarak birbirinden uzaklaştığı bir evren ise, sürekli "genişleyen" bir evren anlamına gelmekteydi. Evrenin genişlemekte olduğu, ilerleyen yıllardaki gözlemlerle de kesinlik kazandı.

Ancak bu gerçek, henüz hiçbir insan tarafından bilinmezken, Kuran'da asırlar önce açıklanmıştı. Çünkü Kuran, tüm evrenin yaratıcısı ve hakimi olan Allah'ın sözüdür.

3- Göklerle Yerin Birbirinden Ayrılması

Göklerin yaratılışı konusundan bahsedilen bir başka ayet ise şöyledir:

O inkar edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı? (Enbiya Suresi, 30)

Ayetin "birbiriyle bitişik" olarak tercüme edilen "ratk" kelimesi, Arapça sözlüklerde "birbiriyle iç içe, ayrılmaz durumda, kaynaşmış" anlamlarına gelir. Yani tam bir bütün oluşturan iki maddeyi tanımlamak için bu kelime kullanılır. Ayette geçen "ayırdık" ifadesi ise Arapça "fatk" fiilidir ki, bu fiil "ratk" halindeki bir nesneyi yarıp, parçalayıp dışarı çıkması anlamına gelir. Örneğin tohumun filizlenerek topraktan dışarı çıkması Arapça'da bu fiille ifade edilir.

Şimdi ayete tekrar bakalım. Ayette göklerle yerin birbiriyle bitişik yani "ratk" durumunda olduğu bir durumdan bahsediliyor. Ardından bu ikisi "fatk" fiili ile ayrılıyorlar. Yani biri diğerini yararak dışarı çıkıyor. Big Bang'in ilk anını hatırladığımızda, tek bir noktanın evrenin tüm maddesini içerdiğini görüyoruz. Yani herşey, hatta henüz yaratılmamış olan "gökler ve yer" bile bu noktanın içinde, "ratk" halindeler. Ardından bu nokta şiddetle patlıyor ve bu yolla maddeler "fatk" oluyorlar…

Ayette geçen ifadeleri bilimsel bulgularla karşılaştırdığımızda tam bir uyum içinde olduklarını görüyoruz.

4-Yörüngeler

Kuran'da Güneş ve Ay'dan bahsedilirken her birinin belli bir yörüngesi olduğu şöyle vurgulanır:

Geceyi, gündüzü, Güneşi ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor. (Enbiya Suresi, 33)

Güneş'in sabit olmadığı, belli bir yörüngede yol almakta olduğu, bir başka ayette de şöyle bildirilmektedir:

Güneş de, kendisi için (tespit edilmiş) olan bir karar yerine doğru akıp gitmektedir. Bu üstün ve güçlü olan, bilenin takdiridir. (Yasin Suresi, 38)

Kuran'da bildirilen bu gerçekler, ancak çağımızdaki astronomik gözlemlerle anlaşılmıştır. Astronomi uzmanlarının hesaplarına göre Güneş, Solar Apex adı verilen bir yörünge boyunca Vega Yıldızı doğrultusunda saatte 720 bin km'lik muazzam bir hızla hareket etmektedir. Bu, kabaca bir hesapla, Güneş'in günde 17 milyon 280 bin km yol katettiğini gösterir. Güneş'le birlikte onun çekim sistemi içindeki tüm gezegenler ve uyduları da aynı mesafeyi katederler. Ayrıca, evrendeki tüm yıldızlar da buna benzer planlı bir harekete sahiptir.

Tüm evrenin bu şekilde yörüngelerle donatılmış olduğu, yine Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

'Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış' göğe andolsun. (Zariyat Suresi, 7)

Evrende yaklaşık 200 milyar galaksi mevcuttur ve her galakside ortalama 200 milyar yıldız bulunur. Bu yıldızların pek çoğunun gezegenleri, bu gezegenlerin de uyduları vardır. Tüm bu gök cisimleri çok ince hesaplarla saptanmış yörüngelere sahiptir. Ve milyonlarca yıldır her biri kendi yörüngesinde diğerleriyle kusursuz bir uyum ve düzen içinde akıp gitmektedir. Bunların dışında pek çok kuyruklu yıldız da kendisi için tespit edilmiş olan yörüngede yüzüp gider. Evrendeki yörüngeler sadece gök cisimlerine ait değildir. Galaksiler de şaşırtıcı hızlarla planlı ve hesaplı yörüngeler üzerinde hareket eder. Bu hareketleri esnasında gök cisimleri sürekli bir diğeriyle çarpışmaz, yolları kesişip bir kaosa yol açmazlar.

Elbette, Kuran'ın indirildiği dönemde insanlık, günümüzdeki gibi uzayı milyonlarca kilometre uzaklara dek gözlemleyecek teleskoplara, gelişmiş gözlem teknolojilerine, modern fizik ve astronomi bilgilerine sahip değildi. Dolayısıyla uzayın, ayette bildirildiği gibi, "özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış" olduğunu, o dönemde bilimsel olarak tespit edebilmek imkansızdı. Ancak o çağda indirilmiş olan Kuran-ı Kerim'de bu gerçek bizlere açıkça haber verilmiştir; çünkü Kuran, Allah'ın sözüdür.

5- Dünyanın Yuvarlaklığı

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp örtüyor... (Zümer Suresi, 5)

Kuran'ın evreni tanıtan ayetlerinde kullanılan ifadeler oldukça dikkat çekicidir. Üstteki ayette "sarıp örtmek" olarak tercüme edilen Arapça kelime "tekvir"dir. Bu kelimenin Türkçe karşılığı, "yuvarlak bir şeyin üzerine bir cisim sarmak"tır. (Örneğin Arapça sözlüklerde "başa sarık sarma" gibi yuvarlak cisimleri içeren fiiller için bu kelime kullanılır.)

Ayette, gecenin ve gündüzün birbirlerinin üzerlerini sarıp-örtmeleri (tekvir etmeleri) konusunda verilen bilgi, aynı zamanda Dünya'nın biçimi konusunda kesin bir bilgi içermektedir. Ancak ve ancak Dünya'nın yuvarlak olması durumunda bu ayette ifade edilen fiil gerçekleşebilir. Yani 7. yüzyılda indirilen Kuran'da Dünya'nın yuvarlak olduğuna işaret edilmiştir.

Unutmamak gerekir ki, o dönemdeki astronomi anlayışı Dünya'yı daha farklı algılıyordu. O dönemde Dünya'nın düz bir satıh olduğu düşünülüyordu ve tüm bilimsel hesap ve açıklamalar da buna göre yapılıyordu. Kuran ayetleri ise bize henüz bu yüzyılda öğrendiğimiz bilgileri 1400 yıl öncesinden vermektedir. Kuran Allah'ın sözü olduğu için evreni tarif ederken olabilecek en doğru kelimeler kullanılmıştır.

6- Korunmuş Tavan

Kuran'da Allah, gökyüzünün ilginç bir özelliğine şöyle dikkat çeker:

Gökyüzünü korunmuş bir tavan kıldık; onlar ise bunun ayetlerinden yüz çeviriyorlar. (Enbiya Suresi, 32)

Ayette belirtilen gökyüzünün bu özelliği, 20. yüzyıldaki bilimsel araştırmalarla kanıtlanmıştır.

Yerküremizi çepeçevre kuşatan atmosfer, canlılığın devamı için son derece hayati işlevleri yerine getirir. Dünyaya doğru yaklaşan irili ufaklı pek çok gök taşını eriterek yok eder ve bunların yeryüzüne düşerek canlılara büyük zararlar vermesini engeller.

Atmosfer, bunun yanı sıra, uzaydan gelen ve canlılar için zararlı olan ışınları da filtre eder. İşin ilginç olan yanı, atmosferin sadece zararsız orandaki ışınları, yani görünür ışık, kızıl ötesi ışınlar ve radyo dalgalarını geçirmesidir. Bunların tümü yaşam için gerekli ışınlardır. Örneğin atmosfer tarafından belirli oranda geçmesine izin verilen ultraviyole ışınları, bitkilerin fotosentez yapmaları ve dolayısıyla tüm canlıların hayatta kalmaları açısından büyük önem taşır. Güneş tarafından yayılan şiddetli ultraviyole ışınlarının büyük bölümü, atmosferin ozon tabakasında süzülür ve Dünya yüzeyine yaşam için gerekli olan az bir kısmı ulaşır.

Atmosferin koruyucu özelliği bunlarla da kalmaz. Dünya, uzayın ortalama eksi 270 derecelik dondurucu soğuğundan yine atmosfer sayesinde korunur.

Dünya'yı zararlı etkilerden koruyan, yalnızca atmosfer değildir. Atmosferin yanı sıra "Van Allen Kuşakları" denilen ve Dünya'nın manyetik alanından kaynaklanan bir tabaka da, gezegenimize gelen zararlı ışınlara karşı bir kalkan görevi görür. Güneş'ten ve diğer yıldızlardan sürekli olarak yayılan bu ışınlar, insanlar için öldürücü etkiye sahiptir. Özellikle Güneş'te sık sık meydana gelen ve "parlama" adı verilen enerji patlamaları, Van Allen Kuşakları olmasa, Dünya'daki tüm yaşamı yok edebilecek güçtedir.

Van Allen Kuşakları'nın yaşamımız açısından önemini Dr. Hugh Ross şöyle anlatmaktadır:

Dünya, Güneş Sistemi'ndeki gezegenler arasında en yüksek yoğunluğa sahiptir. Bu geniş nikel-demir çekirdeği büyük bir manyetik alandan sorumludur. Bu manyetik alan Van Allen radyasyon koruyucu tabakasını meydana getirir. Bu tabaka yeryüzünü radyasyon bombardımanından korur. Eğer bu koruyucu tabaka olmasaydı Dünya'da hayat mümkün olmazdı. Manyetik alanı olan ve kayalık bölgelerden oluşan diğer tek gezegen Merkür'dür. Fakat bu manyetik alanın gücü Dünya'nınkinden 100 kat daha azdır. Van-Allen radyasyon koruyucu tabakası Dünya'ya özeldir. [7]

Geçtiğimiz yıllarda tespit edilen bir parlamada açığa çıkan enerjinin, Hiroşima'ya atılanın benzeri 100 milyar atom bombasına eş değer olduğu hesaplanmıştır. Parlamadan 58 saat sonra pusulaların ibrelerinde aşırı hareketler gözlenmiş, Dünya atmosferinin 250 km üstünde sıcaklık sıçrama yapıp 2500° C'ye yükselmiştir.

Kısacası, Dünya'nın üzerinde, kendisini sarıp kuşatan ve dış tehlikelere karşı koruyan mükemmel bir sistem işler. İşte Dünya göğünün bu koruyucu kalkan özelliğini Allah yüzyıllar öncesinden Kuran'da bizlere bildirmiştir.

7-Geri Döndüren Gök

Kuran-ı Kerim'de, Tarık Suresi'nin 11. ayetinde gökyüzünün "geri döndürücü" özelliğinden bahsedilir:

Dönüşlü olan göğe andolsun. (Tarık Suresi, 11)

Kuran meallerinde "dönüşlü" olarak tercüme edilen kelime, "geri çeviren" ya da "geri döndüren" anlamına gelmektedir.

Bilindiği gibi Dünya'yı çevreleyen atmosfer pek çok katmandan oluşur. Her katmanın, canlılığın yararına yönelik önemli bir görevi vardır. İncelendiği zaman her tabakanın kendisine ulaşan madde ya da ışınları uzaya ya da yeryüzüne geri döndürme özelliklerinin olduğu anlaşılmıştır. Burada atmosfer katmanlarının geri döndürme özelliğini birkaç örnekle inceleyelim.

Örneğin 13 ile 15 km yükseklikteki Troposfer tabakası, yeryüzünden yükselen su buharının yoğunlaşarak yağış olarak yere **geri dönmesi**ni sağlar.

25 km yükseklikteki Ozonosfer uzaydan gelen radyasyon ve zararlı ultraviyole ışınlarını yansıtarak yeryüzüne ulaşamadan uzaya **geri dönmeleri**ni sağlar.

İyonosfer tabakası da yeryüzünden yayınlanan radyo dalgalarını bir uydu gibi yeryüzünün farklı bölgelerine **geri yansıtarak**, telsiz konuşmalarının, radyo ve televizyon yayınlarının uzak mesafelerden izlenebilmesini sağlar.

Manyetosfer tabakası ise, Güneş'ten ve diğer yıldızlardan yayılan zararlı radyoaktif parçacıkları, yeryüzüne ulaşmadan uzaya **geri döndürür.**

Gökyüzü tabakalarının henüz yakın bir geçmişte keşfedilen bu özelliğinin yüzyıllar öncesinden Kuran'da belirtilmesi, onun Allah'ın sözü olduğunu bir kez daha vurgulamaktadır.

8-Atmosferin Katmanları

Kuran ayetlerinde evren hakkında verilen bilgilerden biri de, gökyüzünün yedi kat olarak düzenlendiğidir:

Sizin için yerde olanların tümünü yaratan O'dur. Sonra göğe istiva edip de onları yedi gök olarak düzenleyen O'dur. Ve O, herşeyi bilendir. (Bakara Suresi, 29)

Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti... (Fussilet Suresi, 11-12)

Kuran'da pek çok ayette kullanılan gök kelimesi tüm evreni ifade etmek için kullanıldığı gibi, Dünya göğünü ifade etmek için de kullanılır. Kelimenin bu anlamı alındığında, Dünya göğünün, bir başka deyişle atmosferin, 7 katmandan oluştuğu sonucu ortaya çıkmaktadır. Nitekim bugün Dünya atmosferinin üst üste dizilmiş farklı katmanlardan meydana geldiği bilinmektedir. Üstelik aynen ayette bildirildiği gibi, tam yedi temel katmandan... Bilimsel bir kaynakta bu konu şöyle açıklanır:

Bilim adamları atmosferin birçok katmandan oluştuğunu keşfettiler. Katmanlar, basınçları ve bunları oluşturan gazların bileşimi gibi belirgin fiziksel özelliklerle birbirlerinden farklılaşırlar... Atmosferin Dünya'ya en yakın katmanı "TROPOSFER"dir. Atmosferin toplam kütlesinin %90'ını oluşturur... Troposfer'in üzerindeki katman "STRATOSFER" dir... Stratosfer'de ultraviyole ışınlarının emildiği katmana "OZONOSFER" adı verilir... Stratosfer'in üzerindeki tabakaya ise "MEZOSFER" adı verilir... Mezosfer'in üzerinde "TERMOSFER" yer alır... İyonize olmuş gazlar Termosfer'in içinde "İYONOSFER" adı verilen başka bir katman oluştururlar... Dünya atmosferinin en dış tabakası ise 450 km'den 960 km'ye kadar uzanır. Bu katmana "EKZOSFER" adı verilir. [8]

Bu kaynakta belirtilen katmanlarını saydığımızda atmosferin ayette bildirildiği gibi tam olarak 7 tabakadan oluştuğunu görürüz:

1- Troposfer, 2- Stratosfer, 3- Ozonosfer, 4- Mezosfer, 5- Termosfer, 6- İyonosfer, 7- Ekzosfer.

Bu konuyla ilgili bir diğer önemli mucize de Fussilet Suresi'nin 12. ayetinde geçen **"Her bir göğe emrini vahyetti"** ifadesinde yer almaktadır. Yani ayette Allah'ın her tabakayı belli bir görevle görevlendirdiği belirtilmektedir. Gerçekten, daha önceki bölümlerde de gördüğümüz gibi, yukarıda saydığımız tabakaların her birinin insanların ve yeryüzündeki tüm canlıların yararı açısından çok hayati görevleri vardır. Yağmurların oluşmasından, zararlı ışınların engellenmesine, radyo dalgalarının yansıtılmasından, gök taşlarının zararsız hale getirilmesine kadar her tabakanın kendine özgü bir işlevi bulunmaktadır.

Örneğin bu görevlerden biri bilimsel bir kaynakta şöyle bildirilmiştir:

Dünya'nın atmosferi 7 katmandan oluşmaktadır. En alttaki tabaka Troposfer'dir. Yağmur, kar ve rüzgar yalnızca Troposfer'de oluşur. [9]

20. yüzyıl teknolojisi olmadan tespit edilmesi hiçbir biçimde mümkün olmayan bu bilgilerin 1400 yüzyıl önce indirilmiş olan Kuran-ı Kerim'de açıkça bildirilmesi ise, çok büyük bir mucizedir.

9- Dağların Görevi

Kuran'da dağların önemli bir jeolojik işlevine dikkat çekilmektedir:

Yeryüzünde, onları sarsmasın diye, sabit dağlar yarattık... (Enbiya Suresi, 31)

Dikkat edilirse ayette, dağların yeryüzündeki sarsıntıları önleyici bir özelliğinin olduğu haber verilmektedir.

Kuran'ın indirildiği dönemde hiçbir insan tarafından bilinmeyen bu gerçek, günümüzde modern jeolojinin bulguları sonucunda ortaya çıkarılmıştır. Bu bulgulara göre, dağlar, yeryüzü kabuğunu oluşturan çok büyük tabakaların hareketleri ve çarpışmaları sonucunda meydana gelir.

İki tabaka çarpıştığı zaman daha dayanıklı olanı ötekinin altına girer. Üstte kalan tabaka kıvrılarak yükselir ve dağları meydana getirir. Altta kalan tabaka ise yer altında ilerleyerek aşağıya doğru derin bir uzantı meydana getirir. Yani dağların yeryüzünde gördüğümüz kütleleri kadar, yer altına doğru ilerleyen derin bir uzantıları daha vardır. Bilimsel bir kaynakta dağların bu yapısı şöyle tarif edilir:

Kıtaların daha kalın olduğu dağlık bölgelerde yer kabuğu mantoya derinlemesine saplanır. [10]

Bir ayette, dağların bu işlevine, "kazık" benzetmesi yapılarak şöyle işaret edilir:

Biz, yeryüzünü bir döşek kılmadık mı? Dağları da birer kazık? (Nebe Suresi, 6-7)

Bu özellikleri sayesinde dağlar, yeryüzü tabakalarının birleşim noktalarında yer üstüne ve yer altına doğru uzanarak bu tabakaları birbirine perçinler. Bu şekilde, yer kabuğunu sabitleyerek kendi tabakaları arasında kaymasını engeller. Kısacası dağları, tahtaları birarada tutan çivilere benzetebiliriz.

Dağların bu sabitleyici özelliği bilimsel literatürde "izostasi" terimiyle tanımlanır. İzostasi'nin kelime anlamı şöyledir:

İzostasi: ... Jeolojide, dağların Dünya yüzeyinin altında oluşturdukları yer çekimsel kuvvet sayesinde yerkabuğunun genel dengesinin sağlanması.[11]

Görüldüğü gibi, modern jeolojik ve sismik araştırmalar sonucunda keşfedilen dağların çok hayati bir işlevi, yüzyıllar önce indirilmiş olan Kuran-ı Kerim'de Allah'ın yaratmasındaki üstün hikmete bir örnek olarak verilmiştir. Bir başka ayette şöyle buyrulur:

... Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı... (Lokman Suresi, 10)

10- Dağların Hareket Etmesi

Bir ayette dağların göründükleri gibi sabit olmadıkları, sürekli hareket halinde bulundukları şöyle bildirilmektedir:

Dağları görürsün de, donmuş sanırsın; oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler... (Neml Suresi, 88)

Dağların bu hareketi, üzerinde bulundukları yer kabuğunun hareketinden kaynaklanır. Yer kabuğu kendisinden daha yoğun olan manto tabakası üzerinde adeta yüzer gibi hareket etmektedir. İlk olarak bu yüzyılın başlarında Alfred Wegener isimli Alman bir bilim adamı, yeryüzündeki kıtaların Dünya'nın ilk dönemlerinde birarada bulunduklarını, daha sonra farklı yönlerde sürüklenerek birbirlerinden ayrılıp uzaklaştıklarını öne sürmüştü.

Ancak jeologlar, Wegener'in haklı olduğunu onun ölümünden 50 yıl sonra yani 1980'li yıllarda anlayabildiler. Wegener'in, 1915 yılında yayınladığı bir makalede belirtmiş olduğu gibi yeryüzündeki kara parçaları yaklaşık 500 milyon yıl önce birbirlerine bağlılardı ve *Pangaea* ismi verilen bu büyük kara parçası Güney Kutbu'nda bulunuyordu.

Yaklaşık 180 milyon yıl önce Pangaea ikiye ayrıldı. Farklı yönlere sürüklenen bu iki dev kıtadan birincisi Afrika, Avustralya, Antarktika ve Hindistan'ı kapsayan Gondwana idi. İkincisi ise, Avrupa, Kuzey Amerika ve Hindistan'sız Asya'dan oluşan Laurasia idi. Bu bölünmeyi izleyen yaklaşık 150 milyon yıl içindeki çeşitli zamanlarda Gondwana ve Laurasia daha küçük parçalara ayrıldılar.

İşte Pangaea'nın parçalanmasıyla ortaya çıkan bu kıtalar sürekli olarak kara ve deniz arasındaki dağılımı değiştirerek, yılda birkaç santimetrelik hızlarla Dünya yüzeyinde sürüklenmektedir.

20. yüzyılın başlarında yapılan jeolojik araştırmalar sonucunda keşfedilen yer kabuğunun bu hareketi bilimsel kaynaklarda şöyle açıklanmaktadır:

Yer kabuğu ve üst mantodan oluşan 100 km kalınlığındaki Dünya yüzeyi "tabaka" adı verilen parçalardan oluşmuştur. Dünya yüzeyini oluşturan altı büyük tabaka ve sayısız küçük tabaka vardır. "Tabaka tektoniği" adı verilen teoriye göre bu tabakalar kıtaları ve okyanus tabanını da beraberinde taşıyarak Dünya üzerinde hareket ederler... Kıtasal hareketin yılda 1 ile 5 cm civarında olduğu hesaplanmıştır. Tabakalar bu şekilde hareket ettikçe Dünya coğrafyasında değişiklikler meydana gelir. Örneğin, Atlantik Okyanusu her sene biraz daha genişlemektedir. [12]

Burada belirtilmesi gereken önemli bir nokta da şudur: Allah dağların hareketini ayette "sürüklenme" olarak bildirmiştir. Nitekim bilim adamlarının bugün bu hareket için kullandıkları İngilizce terim de "Continental Drift" yani "Kıtasal Sürüklenme"dir. [13]

Bilimin çok yeni keşfettiği bu bilimsel gerçeğin, Kuran'da bildirilmiş olması kuşkusuz Kuran'ın mucizelerinden biridir.

11- Demirdeki Sır

Demir, Kuran'da dikkat çekilen elementlerden biridir. Kuran'ın "Hadid", yani "Demir" adlı suresinde şöyle buyrulur:

... Ve kendisinde çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik... (Hadid Suresi, 25)

Ayette, demir için özel olarak kullanılan "indirme" kelimesi, mecazi olarak insanların hizmetine verilme anlamında düşünülebilir. Fakat kelimenin, "gökten fiziksel olarak indirme" şeklindeki gerçek anlamı dikkate alındığında, ayetin çok önemli bir bilimsel mucize içerdiği görülmektedir.

Çünkü modern astronomik bulgular, Dünyamız'daki demir madeninin dış uzaydaki dev yıldızlardan geldiğini ortaya koymuştur.

Evrende ağır metaller, büyük yıldızların çekirdeklerinde üretilir. Güneş Sistemimiz ise demir elementini kendi bünyesinde üretebilecek bir yapıya sahip değildir. Demir ancak Güneş'ten çok daha büyük yıldızlarda birkaç yüz milyon dereceye varan sıcaklıklarda oluşabilmektedir. Nova veya süpernova olarak adlandırılan bu yıldızlardaki demir miktarı belli bir oranı geçince, artık yıldız bunu taşıyamaz ve patlar. Bu patlama sonucu, içinde demir bulunan gök taşları uzaya dağılır ve bir gök cisminin çekimine yakalanıp çarpana kadar boşlukta dolaşır.

Tüm bunlardan anlaşılacağı gibi demir madeni Dünya'da oluşmamış, gök taşları vasıtasıyla süpernovalardan taşınarak, aynen ayette bildirildiği şekilde "Dünyaya indirilmiştir". Bu bilginin Kuran'ın indirilmiş olduğu 7. yüzyılda bilimsel olarak tespit edilemeyeceği ise açıktır. Ancak bu gerçek, herşeyi sonsuz bilgisiyle kuşatan Allah'ın sözü olan Kuran'da yer almaktadır.

Bunun yanı sıra içinde demirden bahsedilen Hadid Suresi'nin 25. ayeti oldukça ilginç iki matematiksel şifre içermektedir:

"El-Hadid" Kuran'ın 57. suresidir. "El hadid" kelimesinin Arapça'daki sayısal değeri, yani ebcedi hesaplandığında karşımıza çıkan rakam da aynıdır: "57" Sadece "hadid" kelimesinin sayısal değeri ise 26'dır. 26 sayısı ise demirin atom numarasıdır.

12- Yaratılıştaki Çiftler

Yerin bitirmekte olduklarından, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratan (Allah çok) yücedir. (Yasin Suresi, 36)

Erkeklik dişilik, "çift" kavramının bir karşılığı olmakla birlikte, ayette bahsedilen "bilmedikleri nice şeylerden" ifadesi daha geniş bir anlam içermektedir. Nitekim günümüzde ayetin işaret ettiği anlamlardan biri ile karşılaşmaktayız. Maddenin çiftler halinde yaratıldığını ortaya koyan İngiliz bilim adamı Paul Dirac, 1933 yılında Nobel Fizik Ödülü'nü kazanmıştır. "Parité" adı verilen bu buluş, maddenin anti-madde denilen bir çifti olduğunu ortaya koymuştur. Anti-madde, maddenin tersi özellikler taşır. Örneğin maddenin tersine anti-maddenin elektronları artı, protonları da eksi yüklüdür. Bu gerçek bilimsel bir kaynakta şöyle ifade edilmektedir:

... Her parçacığın zıt yükte bir antiparçacığı vardır. Kararsızlık ilişkisi bize bu çiftlerin varoluşu ve yokoluşunun her yerde ve her zaman aynı anda oluştuğunu göstermektedir. [14]

13- Zamanın Göreceliği

Zamanın göreceliği konusu bugün ispatlanmış bilimsel bir gerçektir. Ancak bu gerçek, yüzyılın başlarında Einstein'ın görecelik kuramı ile ortaya çıkmıştır. O döneme dek insanlar zamanın göreceli bir kavram olduğunu, ortama göre değişkenlik gösterebileceğini bilmiyorlardı. Ama büyük bilim adamı Albert Einstein, görecelik kuramı ile bu gerçeği açık olarak ispatladı. Zamanın, kütleye ve hıza bağımlı bir kavram olduğunu ortaya koydu. İnsanlık tarihi boyunca hiç kimse bu konuyu açıkça dile getirmemişti.

Tek bir istisnayla; Kuran'da, zamanın izafi olduğunu gösteren bilgiler veriliyordu! Bu konuyla ilgili bazı ayetleri şöyle sıralayabiliriz:

Onlar senden, azabın çarçabuk getirilmesini istiyorlar; Allah, va'dine kesin olarak muhalefet etmez. Gerçekten, senin Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (Hac Suresi, 47)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (Secde Suresi, 5)

Melekler ve Ruh (Cebrail), O'na, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (Mearic Suresi, 4)

610 yılında indirilmeye başlanan Kuran'da böylesine açık bir şekilde zamanın göreceliğinden bahsediliyor olması, onun İlahi bir kitap olduğunun bir başka delilidir.

14- Yağmurdaki Ölçü

Kuran'da yağmur hakkında verilen bir diğer bilgi ise, yağmurun belli bir ölçü ile indirildiğidir. Zuhruf Suresi'nde şöyle buyrulur:

Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi 'diriltti (ve her yanına hayat) yaydı'; siz de böyle (kabirlerinizden diriltilip) çıkarılacaksınız. (Zuhruf Suresi, 11)

Yağmurdaki bu ölçü de, yine çağımızdaki araştırmalarla tespit edilmiştir. Ölçümlere göre, yeryüzünden bir saniyede 16 milyon ton su buharlaşmaktadır. Bir yılda bu miktar 505 trilyon tona ulaşır. Bu, aynı zamanda bir yılda Dünya'ya yağan yağmur miktarıdır. Yani su, sürekli bir denge içinde, "bir ölçüye göre" dönüp durmaktadır. Yeryüzündeki hayatın devamı da, bu su döngüsü sayesinde sağlanır. İnsan sahip olduğu tüm teknolojik imkanları kullansa dahi bu döngüyü asla yapay olarak gerçekleştiremez.

Eğer bu miktarda en küçük bir değişiklik bile olsa, kısa bir zaman sonra büyük bir ekolojik dengesizlik ortaya çıkacak ve bu da hayatın sonunu getirecektir. Fakat hiçbir zaman böyle olmaz; yağmur, Kuran'da bildirildiği gibi, yeryüzüne her sene aynı miktarda inmeye devam eder.

15- Yağmurun Oluşumu

Yağmurun nasıl oluştuğu uzun süre insanlar için bir sırdı. Ancak hava radarlarının keşfedilmesinden sonra, yağmurun hangi evrelerden geçerek oluştuğu kesinlik kazandı. Buna göre, yağmur üç evreden geçerek oluşur: Önce rüzgar yoluyla yağmurun "hammaddesi" havalanır. Ardından bulutlar meydana gelir ve en son olarak da yağmur damlacıkları ortaya çıkar. Kuran'da yağmurun oluşumu ile ilgili aktarılanlar ise, tam da bu süreçlerden söz etmektedir. Bir ayette bu oluşum hakkında şöyle bir bilgi verilir:

Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıverirler. (Rum Suresi, 48)

Şimdi ayette ifade edilen üç evreyi teknik olarak inceleyelim.

1. EVRE: "Allah rüzgarları gönderir..."

Okyanuslardaki köpüklenme ile oluşan sayısız hava kabarcığı sürekli ortaya çıkmakta ve su zerreleri sürekli olarak gökyüzüne fırlamaktadır. Tuzca zengin olan bu zerreler daha sonra rüzgarlarla taşınır ve atmosferde yukarılara doğru yol alır. Aerosol

adı verilen bu küçük parçacıklar "su tuzağı" adı verilen bir mekanizmayla yine denizlerden yükselen su buharını kendi çevrelerinde minik damlalar halinde toplayarak bulut damlalarını oluşturur.

2. EVRE: "... böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp dağıtır ve onu parça parça kılar..."

Tuz kristallerinin ya da havadaki toz zerrelerinin etrafında yoğunlaşan su buharı sayesinde bulutlar oluşur. Bunların içindeki su damlacıkları çok küçük olduklarından (0.01 ile 0.02 mm çapında) havada asılı kalır ve göğe yayılır. Böylece gök bulutlarla kaplanır.

3. EVRE: "... nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün."

Tuz kristallerinin ve toz zerreciklerinin etrafında biraraya gelen su parçacıkları iyice yoğunlaşarak yağmur damlalarını oluşturur. Böylece havadan daha ağır bir konuma gelen damlalar buluttan ayrılarak yağmur biçiminde yere düşmeye başlar.

Görüldüğü gibi yağmurun oluşumundaki her aşama, Kuran ayetlerinde bildirilmektedir. Üstelik bu aşamalar doğru sıralama ile açıklanmıştır. Dünyadaki birçok doğal olayda olduğu gibi, bunda da Allah en doğru açıklamayı yapmakta, üstelik bu açıklamayı keşfedilişinden asırlar önce Kuran'la insanlara duyurmaktadır.

Yağmurun oluşumu ile ilgili olarak başka bir ayette şu bilgiler verilmektedir:

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (Nur Suresi, 43)

Bulut tipleri üzerinde araştırma yapan bilim adamları yağmurun oluşumu ile ilgili şaşırtıcı sonuçlarla karşılaşmışlardır. Yağmur bulutları belirli bir sistem ve aşamalar dahilinde oluşmakta ve şekillenmektedir. Yağmur bulutlarından biri olan cumulonimbus türü bulutların oluşum aşamaları bilimsel olarak şöyledir:

1. AŞAMA, Sürülme: Bulutlar rüzgarlar tarafından bulundukları yerden itilir yani sürülür.

2. AŞAMA, Birleşme: Rüzgar tarafından itilen bu küçük boyuttaki bulutlar (cumulus) sürüklendikleri yerde birleşip yeni büyük bulutları oluşturur. [15]

3. AŞAMA, Yığılma: Küçük bulutlar birleştikten sonra büyük bulutun içindeki yukarı doğru çekiş kuvveti artar. Bulutun merkezindeki yukarı çekiş kuvveti kenarlardaki çekişten daha güçlüdür. Bu yukarı çekişler bulutun gövdesinin dikey olarak büyümesine neden olur. Böylece bulutlar yukarıya doğru genişleyerek üst üste yığılmış olur. Bu, dikey olarak büyümüş bulutun gövdesinin atmosferin daha serin yerlerine doğru uzamasına sebep olur. İşte bu noktada atmosferin serin bölgelerinde bulutta su ve dolu damlaları büyümeye başlar.

Bu aşamaların sonucunda, su ve dolu damlaları -yukarı çekiş gücünün onları destekleyemeyeceği kadar- ağırlaştıkları zaman da bulutlardan yağmur, dolu vs. şeklinde düşmeye başlar. [16]

Unutmamak gerekir ki meteorologlar bulut oluşumu, yapısı ve fonksiyonu ile ilgili detayları gelişmiş ekipmanlar (uçak, uydu, bilgisayar vs.) kullanarak yakın zamanda öğrenmişlerdir. Görülen odur ki, Allah bu ayetlerinde de bize 1400 sene öncesinde bilinmesi mümkün olmayan bir bilgi vermiştir.

16- Aşılayıcı Rüzgarlar

Kuran'ın bir ayetinde rüzgarların "aşılama" özelliğine ve bunun sonucunda yağmurun oluştuğuna dikkat çekilir:

Ve aşılayıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık... (Hicr Suresi, 22)

Ayette, yağmur oluşumundaki ilk aşamanın rüzgarlar olduğuna dikkat çekilmektedir. Oysa bu yüzyılın başlarına kadar, rüzgarla yağmurun yağması arasındaki tek ilişki rüzgarın bulutları sürüklemesi olarak biliniyordu. Modern meteorolojik bulgular ise rüzgarların yağmurun oluşumunda "aşılayıcı" rol oynadıklarını gösterdi.

Rüzgarların bu aşılama özelliği şöyle gerçekleşir:

Okyanusların ve denizlerin yüzeyinde, köpüklenme nedeniyle her an sayısız hava kabarcığı oluşmaktadır. Bu kabarcıklar patladıkları anda, milimetrenin 100'de biri çapındaki binlerce parçacığı havaya fırlatır. "Aerosol" adı verilen bu parçacıklar, rüzgarlar sayesinde karalardan gelen tozlarla karışarak atmosferin üst katmanlarına taşınır. Rüzgarların bu şekilde yükseklere taşıdığı parçacıklar, burada su buharı ile temas eder. Su buharı da bu parçacıkların etrafına toplanarak yoğunlaşır ve su damlacıklarına dönüşür. Bu su damlacıkları önce biraraya gelerek bulutları oluşturur, bir süre sonra da yağmur olarak yeryüzüne iner.

Görüldüğü gibi rüzgarlar, havada serbest halde bulunan su buharını denizlerden taşıdıkları parçacıklarla "aşılamakta" ve böylece yağmur bulutlarının oluşumunu sağlamaktadır.

Eğer rüzgarların bu özelliği olmasa, yüksek atmosferdeki su damlacıkları hiçbir zaman oluşamayacak ve yağmur diye bir şey de olmayacaktı.

Burada önemli olan nokta ise, rüzgarların yağmur oluşumundaki bu kritik görevinin asırlar önce Kuran ayetinde bildirilmiş olmasıdır. Hem de insanların doğa olayları hakkında hemen hiçbir şey bilmedikleri bir devirde...

17- Denizlerin Birbirine Karışmaması

Denizlerin, araştırmacılar tarafından çok yakın bir geçmişte tespit edilen bir özelliği, Kuran'ın Rahman Suresi'nde şöyle bildirilir:

Birbirleriyle kavuşmak üzere iki denizi salıverdi. İkisi arasında bir engel (berzah) vardır; birbirlerinin sınırını geçmezler. (Rahman Suresi, 19-20)

Birbirine açılan fakat suları kesinlikle birbiriyle karışmayan denizlerin ayette bildirilen bu özelliği, okyanus bilimciler tarafından çok yakın bir zaman önce keşfedilmiştir. "Yüzey gerilimi" adı verilen fiziksel bir kuvvet nedeniyle, komşu denizlerin sularının karışmadığı ortaya çıkmıştır. Denizlerin farklı yoğunluklarından kaynaklanan yüzey gerilimi, adeta bir duvar gibi sularının birbirine karışmasını engeller. 17

Elbette ki işin ilginç yanı, insanların, ne fizikten, ne yüzey geriliminden, ne de okyanus biliminden haberdar olmadıkları bir devirde bu gerçeğin Kuran'da bildirilmiş olmasıdır.

18- Denizlerdeki Karanlık ve İç Dalgalar

Ya da (inkar edenlerin amelleri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır. Bir kısmı bir kısmı üzerinde olan karanlıklar; elini çıkardığında onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemişse, artık onun için nur yoktur. (Nur Suresi, 40)

Derin denizlerdeki genel ortam "Oceans" adlı kitapta şu şekilde tanımlanmaktadır:

Bugün biliyoruz ki, derin denizlerdeki ve okyanuslardaki karanlık, yaklaşık olarak 200 m ve daha derin yerlerde olur. Bu derinlikte, hemen hemen hiç ışık yoktur. 1000 m'nin altındaki derinliklerde ise artık hiçbir şekilde ışığa rastlamak mümkün değildir. [18]

Günümüzde bir denizin genel coğrafi yapısı, içinde yaşayan canlıların özellikleri, tuzluluk oranı gibi bilgilerin yanı sıra içerdiği su miktarı, yüzölçümü ve derinliği gibi bilgileri de edinmek mümkündür. Günümüz teknolojisi kullanılarak üretilmiş olan denizaltı gibi araçlar ve çeşitli özel aletler bu bilgilere ulaşmakta kullanılan en önemli aracıdırlar.

Bir insanın yardım almadan okyanusların 200 m civarındaki karanlık derinliklerinde yaşaması da kesinlikle mümkün değildir. Bu nedenle bilim adamları denizler hakkındaki detaylı bilgileri çok yakın zamanlarda keşfetmişlerdir. Oysa Nur Suresi'ndeki ayette geçen "engin denizlerin karanlık" olduğu ifadesi bundan 1400 sene önce haber verilmiştir. Hiçbir teknolojinin dolayısıyla insanların denizlerin derinliklerine

dalacak araçlarının olmadığı bir dönemde böyle bir bilginin verilmiş olması elbette Kuran mucizelerinden biridir.

Bununla birlikte Nur Suresi'nin 40. ayetinde belirtilen **"...engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır..."** ifadesi de Kuran'daki başka bir bilimsel mucizeye işaret etmektedir:

Bilim adamları yakın zamanda "farklı yoğunluktaki katmanlar arasında yoğunluk ara yüzlerinde meydana gelen iç dalgalar"ın olduğunu bulmuşlardır. İç dalgalar deniz ve okyanusların derinliklerini kaplar çünkü derin denizlerin, üzerlerindeki sudan daha fazla yoğunlukları vardır. İç dalgalar yüzey dalgaları gibi davranır. Yüzey dalgaları gibi onlar da kırılabilir. İç dalgalar, insan gözüyle görülemez ancak belirli bir bölgedeki sıcaklık ve tuzluluk değişiklikleri incelendiğinde bu dalgalar fark edilebilir. [19]

Ayetteki ifadelerle yukarıdaki anlatım birbirleriyle tamamen paraleldir. Yapılan araştırmalar olmadan bir insan ancak denizin yüzeyinde bulunan dalgaların varlığını bilebilir. Bunların dışında denizin içinde meydana gelen dalgalanmalardan haberdar olması ise mümkün değildir. Ama Nur Suresi'nde Allah denizlerin derinliklerindeki ikinci bir dalga şekline dikkat çekmiştir. Elbette bilim adamlarının yakın zamanlarda keşfettikleri bu gerçek de, Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir.

19- Hareketlerimizi Yönlendiren Bölge

Hayır; eğer o, (bu tutumuna) bir son vermeyecek olursa, andolsun, onu perçeminden tutup sürükleyeceğiz; O yalancı, günahkar olan alnından. (Alak Suresi, 15-16)

Yukarıdaki ayetlerde geçen "yalancı, günahkar olan alın" tanımlaması son derece dikkat çekicidir. Çünkü son yıllarda yapılan araştırmalar, kafatasının ön alın bölgesinde, beynin bazı faaliyetleri yöneten bölümünün bulunduğunu göstermiştir. 1400 yıl önce Kuran'da dikkat çekilen bu bölge ve görevi hakkındaki bilgilere günümüz bilim adamları ancak son 60 yıl içinde açıklama getirilebilmişlerdir. Kafatasının içine, başın ön kısmına bakıldığında beynin ön alın bölgesi görülecektir. Bu bölgenin fonksiyonları hakkında fizyoloji dalında yapılan araştırmalar neticesinde elde edilen bilgiler *Essentials of Anatomy and Physiology* isimli kitapta şu şekilde geçmektedir:

Hareketlerin motivasyonu, planlama öngörüşü ve başlatılması alın loblarının ön kısmı olan ön alın bölgesinde (cerebrum) gerçekleşir. Burası çağırışım (birlik) korteksinin bir bölgesidir…[20]

Kitapta bu bölge ile ilgili ayrıca şu ifadeler yer almaktadır:

Hareketle olan ilgisiyle beraber, ön alın bölgesinin aynı zamanda saldırganlığın da fonksiyonel merkezi olduğu düşünülmektedir…[21]

Bu açıklamalardan da anlaşıldığı gibi, beynin ön alın bölgesi, planlama, motivasyon ve iyi veya kötü hareketlerin başlatılması, yalan veya doğrunun söylenmesi ile ilgili faaliyetlerin tümünü yürütmektedir.

Görüldüğü gibi Alak Suresi'nde geçen "yalancı günahkar olan alın" ifadesi ile yukarıdaki tanımlama büyük bir paralellik göstermektedir. Bilim adamlarının son altmış yıl içinde keşfettikleri bu gibi bilimsel gerçekler Allah Kuran'da asırlarca öncesinden insanlara haber vermiştir.

20- İnsanın Doğumu

Kuran'da insanlar iman etmeleri için çağırılırlarken oldukça farklı konulardan bahsedilir. Allah, kimi zaman gökleri, kimi zaman yeryüzünü, bazen hayvanları ve bitkileri insana delil gösterir. Yine birçok ayette insanın bizzat kendi yaratılışına dönüp bakması öğütlenir. İnsanın nasıl yeryüzüne geldiği, hangi aşamalardan geçtiği ve temel maddesinin ne olduğu sık sık hatırlatılır. Örneğin bir ayette şöyle denir:

Sizleri Biz yarattık, yine de tasdik etmeyecek misiniz?
Şimdi (rahimlere) dökmekte olduğunuz meniyi gördünüz mü?
Onu sizler mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratıcı Biz miyiz? (Vakıa Suresi, 57-59)

İnsanın yaratılışı ve bunun mucizevi özelliği, daha pek çok ayette vurgulanır. Ancak bu vurgular arasında öyle bilgiler vardır ki, bunlar 7. yüzyılda yaşayan insanların asla bilemeyeceği detaylardır.

21- Meniden Bir Damla

Cinsel birleşme sırasında erkekten bir kerede ortalama 250 milyon sperm atılır. Spermler yumurtaya varana kadar annenin vücudunda zorlu bir yolculuk geçirirler. Bu yolculukta 250 milyon spermin ancak bin kadarı yumurtaya ulaşmayı başarır. Beş dakika sonra sona erecek yarışın sonunda yarım tuz tanesi büyüklüğündeki yumurta, spermlerden yalnızca birini kabul edecektir. Yani insanın özü, meninin tamamı değil, ondan küçük bir parçadır. Kuran'da bu gerçek şöyle açıklanmıştır:

İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor? Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi? (Kıyamet Suresi, 36-37)

Dikkat edilirse Kuran'da, insanın meninin tamamından değil, onun içinden alınan küçük bir parçadan yapıldığı haber verilmektedir. Bu ifadedeki özel vurgunun, ancak modern bilim tarafından keşfedilen bir gerçeği açıklaması ise, ifadenin İlahi kaynaklı bir bilgi olduğunun delilidir.

22- Menideki Karışım

Meni olarak adlandırılan ve spermleri taşıyan besleyici sıvı, sadece spermlerden oluşmaz. Aksine meni, birbirinden farklı sıvıların karışımından oluşur. Bu sıvıların, spermin gerek duyduğu enerjiyi karşılayacak olan şekeri bulundurmak, baz özelliğiyle ana rahminin girişindeki asitleri nötralize etmek, spermin hareket edeceği kaygan ortamı sağlamak gibi görevleri vardır. Ne ilginçtir ki, Kuran'da meniden söz edilirken, modern bilimin ortaya çıkardığı bu gerçeğe de işaret edilmekte ve meni "karmakarışık" bir sıvı olarak tarif edilmektedir:

Şüphesiz Biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık. (İnsan Suresi, 2)

Bir başka ayette ise yine meninin karışım olduğuna işaret edilir, insanın ise bu karışımın "özünden" yaratıldığı vurgulanır:

O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden, basbayağı bir sudan yapmıştır. (Secde Suresi, 7-8)

Burada "öz" diye çevrilen Arapça "sulala" kelimesi, öz ya da bir şeyin en iyi kısmı demektir. Hangi şekilde alınırsa alınsın "bir bütünün bir kısmı" anlamına gelir. Bu

durum, Kuran'ın, insanın yaratılışını en ince detayına kadar bilen bir İrade'nin sözü olduğunu açıkça göstermektedir. Bu İrade, insanı yaratmış olan Allah'a aittir.

23- Bebeğin Cinsiyeti

Yakın bir zamana kadar, insanlar, bebeğin cinsiyetinin anne hücreleri tarafından belirlendiğini sanıyorlardı. Ya da en azından, anne ve babadan gelen hücrelerin birlikte cinsiyet belirledikleri zannediliyordu. Ancak Kuran'da bu konuda farklı bir bilgi verilmiş ve erkeklik ve dişiliğin, "rahime dökülen meniden" yaratıldığı bildirilmiştir:

Doğrusu, çiftleri; erkek ve dişiyi, yaratan O'dur. Bir damla sudan (döl yatağına) meni döküldüğü zaman. (Necm Suresi, 45-46)

Kuran'da verilen bu bilginin doğruluğu, genetik ve mikrobiyoloji bilimlerinin gelişmesiyle birlikte bilimsel olarak da ispatlandı. Cinsiyetin tümüyle erkekten gelen sperm hücreleri tarafından belirlendiği, kadının ise bu işte hiçbir rolünün olmadığı anlaşıldı.

Cinsiyet belirlenmesindeki etken, kromozomlardır. İnsan yapısını belirleyen 46 kromozomdan iki tanesi cinsiyet kromozomu olarak adlandırılır. Bu iki kromozom erkekte XY, kadında ise XX olarak tanımlanır. Bunun sebebi söz konusu kromozomların bu harflere benzemesidir. Y kromozomu erkeklik, X kromozomu ise kadınlık genlerini taşır.

Bir insanın oluşması, erkek ve kadında çiftler halinde yer alan bu kromozomların birer tanesinin birleşmesi ile başlar. Kadında yumurtlama sırasında ikiye ayrılan eşey hücresinin her iki parçası da X kromozomu taşır. Oysa erkekte ikiye ayrılan eşey hücresi, X ve Y kromozomları içeren iki farklı sperm meydana getirir. Kadında bulunan X kromozomu, eğer erkekteki X kromozomunu içeren spermle birleşirse doğacak bebek kız olacaktır. Eğer Y kromozomu içeren spermle birleşirse, bu kez doğacak çocuk erkek olur. Yani doğacak çocuğun cinsiyeti, erkekteki kromozomlardan hangisinin kadının yumurtasıyla birleşeceğine bağlıdır.

Kuşkusuz genetik bilimi ortaya çıkıncaya dek, yani 20. yüzyıla kadar bunların hiçbiri bilinmiyordu. Aksine pek çok kültürde, doğacak çocuğun cinsiyetinin kadın bedeni tarafından belirlendiği inancı yaygındı. Hatta bu nedenle kız çocuk doğuran kadınlar kınanırdı.

Oysa Kuran'da, insanlara genlerin keşfinden 13 yüzyıl önce bu batıl inanışı reddeden bir bilgi verilmiş, cinsiyetin kökeninin kadın değil, erkekten gelen meni olduğu bildirilmiştir.

24- Rahime Asılıp Tutunan "Alak"

Kuran'ın insanın oluşumu hakkında verdiği bilgileri incelemeye devam ettiğimizde, yine çok önemli bazı bilimsel mucizelerle karşılaşırız.

Erkekten gelen sperm ve kadındaki yumurta birleştiğinde, doğacak bebeğin ilk özü de oluşmuş olur. Biyolojide "zigot" olarak tanımlanan bu tek hücre, hiç zaman yitirmeden bölünerek çoğalacak ve giderek küçük bir "et parçası" haline gelecektir.

Ancak zigot bu büyümesini boşlukta gerçekleştirmez. Rahim duvarına asılıp tutunur. Sahip olduğu uzantılar sayesinde toprağa yerleşen kökler gibi, buraya yapışır. Bu bağ sayesinde de, gelişimi için ihtiyaç duyduğu maddeleri annenin vücudundan emebilir. [22]

İşte burada çok önemli bir Kuran mucizesi ortaya çıkmaktadır. Allah Kuran'da, anne rahmine tutunarak gelişmeye başlayan zigottan söz ederken, "alak" kelimesini kullanmaktadır:

Yaratan Rabbin adıyla oku. O, insanı bir "alak"tan yarattı. Oku, Rabbin en büyük kerem sahibidir. (Alak Suresi, 1-3)

"Alak" kelimesinin Arapça'daki anlamı ise, "bir yere asılıp tutunan şey" demektir. Hatta kelime asıl olarak deriye yapışarak oradan kan emen sülükler için kullanılır.

Kuşkusuz, anne karnında gelişmekte olan zigotu bu özelliğiyle tarif eden bir kelime kullanılması, Kuran'a alemlerin Rabbi olan Allah'ın indirdiğini bir kez daha ispatlamaktadır.

25- Kemiklerin Kasla Sarılması

Kuran ayetlerinde haber verilen bir diğer önemli bilgi ise, insanın anne rahmindeki oluşum aşamalarıdır. Ayetlerde, anne karnında önce kemiklerin oluştuğu, daha sonra ise kasların ortaya çıkarak bu kemikleri sardığı haber verilmektedir:

Sonra o su damlasını bir alak (hücre topluluğu) olarak yarattık; ardından o alak'ı bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (Müminun Suresi, 14)

Anne karnındaki gelişimi inceleyen bilim dalı embriyolojidir. Ve embriyoloji alanında, yakın zamana kadar kemiklerle kasların birlikte ortaya çıkarak geliştikleri sanılmıştır. Bu yüzden bazı kimseler uzun bir süre bu ayetlerin bilime ters düştüğünü iddia etmiştir. Ancak gelişen teknoloji sayesinde yapılan daha ileri mikroskobik incelemeler, Kuran'da bildirilenlerin eksiksiz bir şekilde doğru olduğunu ortaya koymuştur. Bu mikroskobik incelemeler göstermektedir ki, anne karnında, tam ayetlerde tarif edildiği gibi bir gelişme gerçekleşir. Önce embriyodaki kıkırdak doku

kemikleşir. Daha sonra ise kas hücreleri kemiklerin etrafındaki dokudan seçilerek biraraya gelir ve bu kemikleri sarar. Bu durum, *"Developing Human"* yani *"Gelişen İnsan"* adlı bilimsel bir yayında şöyle tarif edilmektedir:

6. haftada kıkırdaklaşmanın devamı olarak ilk kemikleşme köprücük kemiğinde ortaya çıkar. 7. hafta sonunda uzun kemiklerde de kemikleşme başlamıştır. Kemikler oluşmaya devam ederken kas hücreleri kemiği çevreleyen dokudan seçilerek kas kitlesini meydana getirirler. Kas dokusu bu şekilde kemiğin etrafında ön ve arka kas gruplarına ayrışır. [23]

Kısacası insanın Kuran'da tarif edilen oluşum aşamaları, modern embriyolojinin bulgularıyla tam bir uyum içindedir.

26- Bebeğin Rahimdeki Üç Evresi

Kuran'da insanın anne karnında üç aşamalı bir yaratılışla yaratıldığı bildirilmektedir:

... Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (Zümer Suresi, 6)

Dikkat edilirse, ayette, insanın anne karnında, birinden diğerine farklılaşan üç ayrı evrede meydana geldiğine işaret edilmektedir.

Gerçekten de bugün modern biyoloji, bebeğin anne karnındaki embriyolojik gelişiminin üç farklı devrede gerçekleştiğini ortaya koymuştur. Bugün tıp fakültelerinde ders kitabı olarak okutulan bütün embriyoloji kitaplarında bu konu en temel bilgiler arasında yer alır. Örneğin, embriyoloji hakkında temel başvuru kitaplarından biri olan *"Basic Human Embryology"* isimli kaynakta bu gerçek şöyle ifade edilmektedir:

Rahimdeki hayat 3 EVREDEN oluşur; preembriyonik (ilk 2.5 hafta), embriyonik (8. haftanın sonuna kadar) ve fetal. (8. haftadan doğuma kadar.) [24]

Tıp dilinde "trimester" yani "üç dönem" olarak da tanımlanan bu evreler bebeğin farklı gelişim aşamalarını içerir. Bu üç gelişim safhasının belli başlı özellikleri kısaca şöyledir:

- Preembriyonik evre:

Yaygın olarak "1. trimester" olarak anılan bu ilk evrede zigot bölünerek çoğalır, bir hücre kitlesi haline geldikten sonra kendini rahim duvarına gömer. Hücreler çoğalmaya devam ederken 3 tabaka halinde organize olurlar.

- Embriyonik evre:

"2. trimester" olarak da tanımlanan ikinci evre toplam 5.5 hafta sürer ve bu süre boyunca canlı "embriyo" olarak adlandırılır. Bu evrede hücre tabakalarından bedenin temel organ ve sistemleri ortaya çıkar.

- Fetal evre:

Gebeliğin "3. trimesteri" olarak adlandırılan döneme girildiğinde embriyo artık "fetus" diye adlandırılır. Bu dönem gebeliğin 8. haftasından itibaren başlar ve doğuma dek sürer. Bir önceki dönemden ayırt edici özelliği fetusun yüzü, elleri ve ayaklarıyla belirgin, insan dış görünümüne sahip bir canlı olmasıdır. Dönemin başında 3 cm boyunda olmasına rağmen tüm organları ortaya çıkmıştır. Bu dönem 30 hafta kadar sürer ve gelişme doğum haftasına kadar devam eder.

Anne rahmindeki gelişim ile ilgili bu bilgiler, ancak modern teknolojik aletlerle yapılan gözlemler sayesinde elde edilmiştir. Ancak görüldüğü gibi bu bilgiler de, diğer pek çok bilimsel gerçek gibi, mucizevi bir biçimde Kuran ayetlerinde haber verilmiştir. İnsanlığın tıbbi konularda hiçbir detaylı bilgiye sahip olmadığı bir dönemde, Kuran'da bu derece ayrıntılı ve doğru bilgiler verilmiş olması, elbette Kuran'ın Allah Kelamı olduğunun açık bir delilidir.

27- Anne Sütü

Anne sütü, bebeğin besin ihtiyaçlarını eksiksiz olarak gidermek ve bebeği olası enfeksiyonlara karşı korumak üzere Allah'ın yarattığı eşsiz bir karışımdır. Günümüz teknolojisi ile hazırlanan bebek mamaları dahi bu mucizevi besinin yerini tutamamaktadır.

Anne sütünün bebeğe olan faydaları her geçen gün daha fazla ortaya çıkmaktadır. Bilimin anne sütü ile ilgili yeni keşfettiği gerçeklerden biri ise bebeğin anne sütü ile 2 yıl boyunca beslenmesinin son derece faydalı olduğudur. [25] Bilimin yeni keşfettiği bu önemli bilgiyi Allah bizlere **"... Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir..."** ayetiyle 14 asır önce bildirmiştir.

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız Bana'dır." (Lokman Suresi, 14)

28- Parmak İzi

Kuran'da, insanları ölümden sonra diriltmenin Allah için çok kolay olduğu anlatılırken, insanların özellikle parmak uçlarına dikkat çekilir:

Evet; onun parmak uçlarını dahi derleyip-(yeniden) düzene koymaya güç yetirenleriz. (Kıyamet Suresi, 4)

Ayette parmak uçlarının vurgulanması, son derece hikmetlidir. Çünkü tüm insanların parmak izi tamamen kendilerine özeldir. Şu an Dünya üzerinde yaşayan her insanın parmak izi birbirinden farklıdır. Dahası, tarih boyunca yaşamış insanlarınki de birbirinden farklıdır.

İşte bu nedenle parmak izi herkese özel çok önemli bir "kimlik kartı" sayılmakta ve tüm dünyada bu amaçla kullanılmaktadır.

Ancak önemli olan, parmak izinin özelliğinin ancak 19. yüzyılın sonlarına doğru keşfedilmiş olmasıdır. Ondan önce, insanlar parmak izini hiçbir özelliği ve anlamı olmayan çizgiler olarak görmüştür. Fakat Kuran'da, o dönemde kimsenin dikkatini dahi çekmeyen parmak izleri vurgulanmakta ve bu izlerin ancak çağımızda fark edilen önemine dikkat çekilmektedir.

29- Bizans'ın Galibiyeti

Kuran'ın gelecek hakkında verdiği haberlerden biri Rum Suresi'nin hemen başındaki ayetlerde yer alır. Bu ayetlerde Bizans İmparatorluğu'nun bir yenilgiye uğradığı ama çok kısa bir zaman sonra tekrar galip geleceği bildirilmiştir:

Elif, Lam, Mim. Rum (orduları) yenilgiye uğradı. "Dünyanın en alçak yerinde". Ama onlar, yenilgilerinden sonra yeneceklerdir. Üç ile dokuz yıl içinde. Bundan önce de, sonra da emir Allah'ındır. Ve o gün mü'minler sevineceklerdir. (Rum Suresi, 1-4)

Bu ayetler, Hıristiyan olan Bizanslıların, putperest bir toplum olan Persler karşısında çok ağır bir yenilgiye uğramasından yaklaşık 7 sene sonra, MS 620 civarında indirilmişti. Ve ayetlerde Bizans'ın çok yakında galip geleceği haber veriliyordu. Oysa o sırada Bizans o kadar büyük kayıplara uğramıştı ki, değil tekrar galip gelmesi, ayakta kalması bile imkansız görülüyordu. Yalnız Persler değil, Avarlar, Slavlar ve Lombardlar da Bizans devletine karşı büyük tehdit oluşturmaktaydı. Avarlar İstanbul önlerine kadar gelmişlerdi. Bizans Kralı Heraklius, ordunun masraflarını karşılayabilmek için kiliselerdeki altın ve gümüş süs eşyalarının eritilip paraya çevrilmesini emretmişti. Hatta bunlar da yetmeyince bronzdan heykeller bile para yapımı için eritilmeye başlanmıştı. Pek çok vali Kral Heraklius'a isyan etmiş, İmparatorluk parçalanma noktasına gelmişti. Önceden Bizans toprağı olan Mezopotamya, Kilikya, Suriye, Filistin, Mısır ve Ermenistan, putperest Perslerin işgali altına girmişti. [26]

Kısacası, herkes Bizans'ın yok olmasını bekliyordu. Ama tam bu dönemde, Rum Suresi'nin ilk ayetleri vahyedildi ve Bizans'ın dokuz yıl geçmeden yeniden galip geleceği haber verildi. Bu galibiyet öylesine imkansız gözüküyordu ki, Arap müşrikleri Kuran'da haber verilen bu zaferin, asla gerçekleşmeyeceğini düşünüyorlardı. Fakat Kuran'ın tüm haberleri gibi bu da hiç kuşkusuz gerçekti. Rum Suresi'nin ilk ayetlerinin indirilmesinden yaklaşık 7 yıl sonra, MS 627 yılının Aralık ayında, Bizans ve Pers İmparatorlukları arasında Ninova harabeleri yakınında büyük bir savaş daha oldu. Ve bu kez Bizans ordusu, Persleri yenilgiye uğrattı. Birkaç ay sonra da Persler işgal ettikleri yerleri Bizans'a geri veren bir anlaşma imzalamak zorunda kaldılar .[27]

Böylece Allah'ın Kuran'da bildirdiği "Rum'un zaferi", mucizevi bir şekilde gerçek oldu.

Bu ayetlerde yer alan bir başka mucize de, o dönemde kimsenin tespit etmesinin mümkün olmadığı coğrafi bir gerçeğin haber verilmesidir.

Rum Suresi'nin 3. ayetinde, Rumların "Dünyanın en alçak yerinde" yenildikleri belirtilir. Arapçası "Edna el ard" olan bu ifade, bazı meallerde "yakın bir yer" olarak da tercüme edilir. Ancak bu tercüme, orijinal ifadenin tam karşılığı değil, mecazi bir yorumudur. "Edna" kelimesi Arapça'da "alçak" demek olan "deni" kelimesinden türemiştir ve "en alçak" anlamına gelir. "Ard" ise yeryüzü demektir. Dolayısıyla "Edna el ard" ifadesi de "Yeryüzünün en alçak yeri" manasına gelmektedir.

Ne ilginçtir ki, Bizans İmparatorluğu ile Persler arasındaki savaş, yeryüzünün gerçekten en alçak noktasında gerçekleşmiştir. Söz konusu savaşın yeri, Suriye, Filistin ve şimdiki Ürdün topraklarının kesiştiği bölgede yer alan Lut Gölü havzasıdır. Ve bilindiği gibi deniz seviyesinden 395 metre aşağıda olan Lut Gölü çevresi, yeryüzünün "en alçak" bölgesidir.

Yani Rumlar, tam ayette belirtildiği gibi, "yeryüzünün en alçak yeri"nde yenilmişlerdir.

Burada dikkat edilmesi gereken nokta, Lut Gölü'nün rakımının, yalnızca modern çağdaki ölçümlerle tespit edilmiş olmasıdır. Daha önce hiç kimsenin Lut Gölü'nün Dünya'nın en alçak bölgesi olduğunu bilmesi mümkün değildir. Ama bu bölge Kuran'da "Yeryüzünün en alçak yeri" olarak tanımlanmıştır. Bu, Kuran'ın İlahi bir söz olduğunun bir başka delilini oluşturmaktadır.

30- Kuran'da Geçen 'Haman' Kelimesinin Eski Mısır Yazıtlarındaki Karşılığı

Kuran'da Eski Mısır hakkında verilen bilgilerin bazıları yakın zamana kadar gizli kalmış tarihsel bilgileri açığa çıkarmaktadır. Bu bilgiler, Kuran'daki her kelimenin belirli bir hikmete göre kullanıldığını da bize göstermektedir.

Kuran'da Firavun'la birlikte adı geçen kişilerden birisi "**Haman**"dır. Haman, Kuran'ın 6 ayrı ayetinde, Firavun'un en yakın adamlarından biri olarak zikredilir.

Buna karşılık Tevrat'ta Hz. Musa'nın hayatını anlatan bölümde, Haman'ın adı hiç geçmez. Fakat Haman ismi Eski Ahit'in sonraki bölümlerinde, Hz. Musa'dan yaklaşık 1100 sene sonra yaşamış ve Yahudilere zulmetmiş bir Babil kralının yardımcısı olarak geçmektedir.

İşte Kuran'ı Peygamberimiz Hz. Muhammed'in Tevrat ve İncil'den bakarak yazdığını iddia eden gayrı müslim bazı kişiler, güya Peygamberimizin bu kitaplarda anlatılan bazı konuları Kuran'a yanlış aktardığı gibi bir safsatayı ortaya atarlar. Oysa bu iddianın tümüyle dayanaksız olduğu Mısır hiyeroglifinin bundan yaklaşık 200 yıl önce çözülüp, eski Mısır yazıtlarında "Haman" isminin bulunmasıyla ortaya çıktı.

O zamana kadar Eski Mısır dilinde yazılmış kitabeler ve yazılar okunamıyordu. Eski Mısır dili hiyeroglifti ve çağlar boyunca bu dil varlığını sürdürdü. Fakat MS 2. ve MS 3. yüzyılda Hristiyanlığın yayılması ve kültürel etkisiyle Mısır, dinini olduğu gibi dilini de unuttu, yazılarda hiyeroglif kullanımı azaldı ve sona erdi. Hiyeroglif yazısının kullanıldığı bilinen en son tarih MS 394 yılına ait bir kitabedir. Bundan sonra bu dil unutuldu ve bu dilde yazılmış yazıları okuyabilen ve anlayabilen kimse kalmadı. Ta ki bundan yaklaşık iki yüzyıl öncesine dek…

Eski Mısır hiyeroglifi 1799 yılında, *Rosetta Stone* adı verilen ve MÖ 196 tarihine ait bir kitabenin bulunmasıyla çözüldü. Bu tabletin özelliği üç farklı yazıyla yazılmış olmasıydı: Hiyeroglif, demotik (hiyeroglifin el yazısı şekli) ve Yunanca. Yunanca metinin de yardımıyla tabletteki eski Mısır yazısı çözülmeye çalışıldı. Tabletin tüm çözümü, Jean-Françoise Champollion adlı bir Fransız tarafından tamamlandı. Böylece unutulan bir dil ve bu dilin anlattığı tarih aydınlanmış oldu. Bu sayede eski Mısır uygarlığı, onların dinleri ve sosyal yaşantıları hakkında birçok şey öğrenildi.

Hiyeroglifin çözümüyle konumuzu da ilgilendiren çok önemli bir bilgiye daha erişilmiş oldu: "Haman" ismi gerçekten de Mısır yazıtlarında geçiyordu. Viyana'daki Hof Müzesi'nde bulunan bir anıt üzerinde bu isimden söz ediliyordu. Aynı yazıtta Haman'ın Firavun'a olan yakınlığı da vurgulanıyordu.[28] Tüm yazıtlara dayanılarak hazırlanan "Yeni Krallıktaki Kişiler" sözlüğünde ise, Haman'dan "**Taş ocaklarında çalışanların başı**" olarak bahsediliyordu.[29]

Ortaya çıkan sonuç önemli bir gerçeği ifade ediyordu. Haman, Kuran'a karşı çıkanların iddiasının aksine, aynen Kuran'da geçtiği gibi Hz. Musa zamanında Mısır'da yaşayan bir kişiydi ve Kuran'da bahsedildiği gibi o, Firavun'a yakın ve inşaat işleriyle ilgili bir kişiydi.

Nitekim Kuran'da, Firavun'un kule yapma işini Haman'dan istemesini aktaran ayet de bu arkeolojik bulguyla tam bir mutabakat içindedir.

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (Kasas Suresi, 38)

Sonuçta, Eski Mısır yazıtlarında Haman'ın adının bulunması Kuran aleyhinde birtakım zorlama iddialar getirenlerin bir iddiasını daha boşa çıkarmakla kalmayıp, Kuran'ın gerçekten Allah katından olduğunu bir kez daha ortaya koydu. Zira Kuran'da Peygamber devrinde ulaşılması ve çözülmesi mümkün olmayan bir tarihi bilgi mucizevi şekilde bizlere aktarılmıştı.

31- Kuran'da Sayı Tekrarları

Kuran'ın şimdiye dek incelediğimiz mucizevi özelliklerinin dışında bir de "matematiksel mucize"si vardır. Bu mucizeye bir örnek, Kuran'daki bazı kelime tekrarlarının verdiği ortak sayıdır. Birbiriyle ilgili bazı kelimeler şaşırtıcı bir biçimde aynı sayıda tekrarlanırlar. Aşağıda, bu tür kelimeler ve Kuran içindeki tekrarlanış sayıları verilmiştir.

"Yedi Gök" tabiri 7 kere geçer. "Göklerin yaratılışı (halku semavat)" ifadesi de 7 kere tekrarlanır.

"Gün (yevm)" tekil olarak 365 kere geçerken, çoğul yani "günler (eyyam ve yevmeyn)" kelimeleri 30 defa tekrarlanır. "Ay" kelimesinin tekrar sayısı ise 12'dir.

"Hıyanet" kelimesi 16 kere geçerken, "habis" kelimesinin tekrar sayısı da 16'dır.

"Bitki" ve "ağaç" kelimelerinin tekrar sayısı aynı: 26

"Ceza" kelimesi 117 kere yer alırken, Kuran'ın temel prensiplerden olan "affetmek" ifadesi bu sayının tam 2 katı kadar yani 234 kere tekrarlanıyor.

"De" kelimelerini saydığımızda çıkan sonuç 332. "Dediler" kelimesini saydığımızda da aynı rakamı görüyoruz.

"Dünya" kelimesi ve "ahiret" kelimesinin tekrarlanış sayıları da aynı: 115

"Şeytan" kelimesi 88 kere geçiyor. "Melek" kelimesinin tekrar sayısı da 88

"İman" (tamlama almadan) kelimesi Kuran boyunca 25 kere tekrarlanır, "küfür" kelimesi de.

"Zekat" kelimesi 32 kere tekrarlanırken, "bereket" kelimesinin tekrarlanış sayısı da 32.

"Rahmet" kelimesi 79, "hidayet" kelimesi de 79 kere tekrarlanır.

"İyiler (ebrar)" 6 kere, "facirler" ise tam yarısı kadar, yani 3 kere geçer.

"Yaz-sıcak" kelimeleri ile "kış-soğuk" kelimelerinin geçiş sayıları da aynı: 5

"Sizi (insanı) yarattı" ifadesi ve "kulluk" kelimesinin geçiş sayıları da aynı: 16

"Şarap (hımr)" ve "sarhoşluk (sekere)" kelimeleri de aynı sayıda tekrarlanır: 6

"Zenginlik" 26 ve "fakirlik" ise yarısı kadar, 13 kere geçer.

"İnsan" 65 kere geçer; insanın yaratılış safhalarının sayısının toplamı da aynıdır.

32- Kuran'da Ebced Hesabı

Sözcüklerin alfabede bir sayı değerleri vardır. Yani her harf bir rakama tekabül eder. Bundan istifade edilerek çeşitli işlemler vücuda getirilir. İşte bu işleme "ebced hesabı" ya da "hisab-ı cümel" denir. [30]

Ebced alfabe düzeninin her bir harfinin bir rakama tekabül etmesi özelliğinden faydalanan Müslümanlar, bunu çeşitli sahalarda kullanmışlardır. Cifr ilmi de bu yöntemlerden birisidir.

Cifr: "İstikbalde olacak işlerden haber veren ilmin adıdır." Buna göre sembolik şekiller ve harflerin ebced sayı karşılıkları üzerinde yapılan yorumlar, bu sahayla meşgul olanların başvurdukları yollardan biridir. Ebced ile cifr arasında en önemli fark: Ebced gerçekleşmiş olanın, cifr ise gerçekleşmesi muhtemel olanın ilmidir. [31]

Bu hesap yöntemi, çok eski tarihlere kadar uzanan ve daha henüz Kuran indirilmeden önce kullanımı çok yaygın olan bir yazım şeklidir. Arap tarihinde geçen tüm olaylar, harflere rakam değeri verilerek yazılır ve böylece her olayın tarihi de kayda geçilmiş olurdu. Bu tarihler, her kullanılan harfin özel rakam değerlerinin toplanmasıyla elde ediliyordu.

İşte söz konusu bu ebced yöntemiyle, Kuran'da geçen bazı ayetler incelendiğinde, bu ayetlerin anlamlarına uygun olarak birtakım tarihlere denk geldiğini görürüz. Ve bu ayetlerde bahsedilen olayların, ebced hesaplarıyla elde edilen tarihlerde gerçekleştiğini gördüğümüzde ise, söz konusu ayetlerde olaya ilişkin gizli bir işaret bulunduğunu anlarız. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.)

l 1969 Yılında Ay'a Çıkılmasına Kuran'da İşaret Edilmektedir.

Saat (kıyamet vakti) yakınlaştı ve ay yarıldı. (Kamer Suresi, 1)

"Şakka" kelimesi Arapça'da "ikiye yarılma, ayrılma" manasından başka "çizilme, kabartma, toprağı sürme, toprağın kazılması" gibi manalarda da kullanılmaktadır.

Biz şüphesiz, suyu akıttıkça akıttık. Sonra yeri yardıkça yardık. Böylece onda taneler bitirdik. Üzümler, yoncalar. Zeytinler, hurmalar. Boyları birbiriyle yarışan ve iç içe girmiş ağaçlı bahçeler. Meyveler ve otlaklıklar. (Abese Suresi, 25 - 31)

Görüldüğü gibi bu ayette "Şakka" kelimesi "ikiye yarılma, ayrılma" manasında değil, "Toprağın yarılıp, çeşitli ekinlerin bitmesi" manasında kullanılmıştır. "Şakka" kelimesi bu şekilde değerlendirildiğinde (Kamer Suresi, 1. ayetinde geçen) "Ay'ın yarılması" anlamı yanında, aynı zamanda 1969 yılında Ay'a çıkma olayında Ay toprağı üzerinde yapılan faaliyetler de anlaşılır. (En doğrusunu Allah bilir.) Nitekim bu konuda çok önemli bir işaret daha vardır. Kamer Suresi'nde geçen bu ayetin bazı kelimelerinin ebcedi bizlere 1969 rakamını vermektedir.

... Saat ve ay yarıldı...

HİCRİ: 1390 MİLADİ: 1969

1969'da Amerikalı astronotlar Ay üzerinde incelemeler yapmış, Ay'ın toprağı çeşitli aletlerle kazılmış, yarılmış ve örnek alınarak Dünya'ya getirilmiştir.

33- Kuran'da 19 Mucizesi

Kuran'ın matematiksel mucizesinin bir başka yönü ise 19 sayısının, ayetlerin içine şifresel bir biçimde yerleştirilmiş olmasıdır. Müddessir Suresi'nin 30. ayetinde dikkat çekilen bu sayı, Kuran'ın bazı yerlerinde şifrelenmiştir. Bunun örneklerini şöyle sayabiliriz:

Besmele 19 harftir.

Kuran 114 (19x6) sureden oluşur.

İlk vahyolan sure (96. sure) sondan 19. suredir.

Kuran'ın ilk vayhedilen ayetleri 96. surenin ilk 5 ayetidir ve bu ayetlerin toplam kelime sayısı 19'dur.

Görüldüğü gibi ilk 5 ayet toplam 19 kelimeden oluşmaktadır. Arada geçen "" harftir, kelime değildir. "" harfleri de aynı şekilde sayıma dahil edilmemiştir.

Vahyedilen ilk sure (Alak Suresi) 19 ayete sahiptir.

Son vahyedilen sure olan Nasr, toplam 19 kelimeden oluşur. Ayrıca bu surenin Allah'ın yardımından söz eden ilk ayeti de 19 harftir.

Kuran'da 114 (19x6) besmele bulunur. Bu da 19'un 6 katıdır.

Kuran'da 113 sure besmele ile başlar. Başında besmele bulunmayan tek sure, 9 numaralı Tevbe Suresi'dir. Kuran'da sadece Neml Suresi'nde iki besmele bulunmaktadır. Bu besmelelerden biri surenin başında diğeri ise 30. ayette yer alır. Besmele ile başlamayan Tevbe Suresi'nden itibaren saymaya başlanıldığında Neml Suresi'nin 19. sırada yer aldığı görülecektir.

9 sure sonra gelen 27 numaralı Neml Suresi'nin hem başında, hem de 30. ayetinde besmele vardır. Böylece 27. surede iki besmele bulunur. Besmeleleri 114'e tamamlayan 27. surenin 30. ayetidir.

Sure ve ayet numaralarını, yani 27 ve 30'u topladığımızda 57 (19x3) sayısını buluruz.

Tevbe Suresi'nden (9) Neml Suresi'ne (27) kadar olan sure numaralarının toplamı;

(9+10+11+12+13+14+15+16+17+18+19+20+21+22+23+24+25+26+2)= 342'dir. Bu da 19'un 18 katıdır.

Kuran'da geçen "Allah" kelimesinin toplam sayısı 2698 (19x142)'dir.

Kuran'da geçen "Rahim" kelimesinin toplam sayısı 114 (19x6)'tür.

Kuran'da bahsi geçen 30 farklı rakam vardır.

Kuran'da geçen tüm bu sayıları (tekrarlar dikkate alınmadan) topladığımızda çıkan sayı 162.146'dır. Bu da 19'un 8534 katıdır.

Kuran'ın en başından itibaren 19 ayete sahip ilk suresi İnfitar Suresi'dir. Bu surenin diğer bir özelliği son kelimesinin Allah olmasıdır. Bu aynı zamanda Kuran'daki sondan 19. Allah kelimesidir.

Kaf harfi ile başlayan 50. surede 57 (19x3) adet kaf harfi vardır. Başında kaf harfi bulunan 42. surede yine 57 (19x3) adet kaf harfi bulunur. 50. surenin 45 ayeti vardır. Bunları toplarsak sonuç 95 (19x5)'tir. 42. surenin 53 ayeti vardır. Bunları toplarsak 42+53 yine 95 (19x5)'tir.

Kaf Suresi'nin ilk ayetinde Kuran için kullanılan Mecid kelimesinin ebced değeri 57 (19x3)'dir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, sure içindeki kaf harflerinin toplamı da 57'dir.

Kaf Suresi'ndeki kaf harflerinin geçtiği ayetlerin numarasını topladığımızda 19'un 42 katı olan 798 sayısını elde ederiz. 42 sayısı ise başlangıç harfleri arasında kaf olan diğer bir surenin numarasıdır.

Nun harfi sadece 68. surenin başında bulunur. Bu suredeki nun harflerinin toplam sayısı 133 (19x7)'tür.

Bu konudaki diğer tespitler ise şöyledir: Tüm Kuran'da;

Resul (elçi) kelimesi 513 (19x27) kere,

Etiu (itaat ediniz) kelimesi 19 kere,

Rab (tamlama ile kullanılmayanlar) kelimesi 152 (8x19) kere,

Abd (kul), Abid (kulluk eden kişi) ve İbadet kelimeleri ise toplam 152 (8x19) kere geçmektedir.

EK BÖLÜM 2
EVRIM YANILGISI

Ey insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Gökten ve yerden sizi rızıklandıran Allah'ın dışında bir başka yaratıcı var mı? O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse nasıl olur da
çevriliyorsunuz? (Fatır Suresi, 3)

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." [32]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** 33

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. [34]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. [35]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? [36]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara

sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. [37]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, *Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama

elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı. [38]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. [39]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. [40]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

> Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. 41

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. [42]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci Biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

> Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. 43

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1— Australopithecus

2— Homo habilis

3— Homo erectus

4— Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. [44]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. [45]

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. [46]

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. [47]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. [48]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir.

Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. [49]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve

bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü

kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist

bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. [50]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

… Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayetler şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la - Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

> **Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum.** Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. [51]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

... Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka
bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen,
herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)

DİPNOTLAR

1- Prof. Dr. Günay Tümer, Prof. Dr. Abdurrahman Küçük, *Dinler Tarihi*, Ocak Yayınları, Ankara 1993, s.91-92

2- *Büyük Dinler ve Mezhepler Ansiklopedisi*, 1964, İstanbul, s. 52

3- Edward Washburn Hopkins, *The Religions of India*, Boston, 1995, s. 319

4- Dr. Ali İhsan Yitik, *Hint Kökenli Dinlerde Karma İnancının Tenasüh İnancıyla İlişkisi,* s.130-131

5- Prof. Dr. Günay Tümer, Prof. Dr. Abdurrahman Küçük, *Dinler Tarihi*, Ocak Yayınları, Ankara 1993, s. 163

6- http://hellfire.dusers.drexel.edu/~buddha/Buddhism/Concepts/Karma.htm

7- http://www.godandscience.org/apologetics/designss.html, Taken from *Big Bang Refined by Fire* by Dr. Hugh Ross, 1998. Reasons To Believe, Pasadena, CA.

8- Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe; *General Science,* Allyn and Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, s. 319-322

9- http://muttley.ucdavis.edu/Book/Atmosphere/beginner/layers-01.html

10- Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe; *General Science,* Allyn and Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, s. 305

11- *Webster's New Twentieth Century Dictionary*, 2. edition "Isostasy", New York, s. 975

12- Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe; *General Science*, Allyn and Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, s. 305

13- National Geographic Society, *Powers of Nature*, Washington D.C., 1978, s.12-13

14- http://www.2think.org/nothingness.html, Henning Genz – *Nothingness: The Science of Empty Space,* s. 205

15- Anthes, Richard A., John J. Cahir, Alistair B. Fraser, and Hans A. Panofsky, 1981, *The Atmosphere*, 3. edition, Columbus, Charles E. Merrill Publishing Company, s. 268-269; Millers, Albert; and Jack C. Thompson, 1975, *Elements of Meteorology*, 2. edition, Columbus, Charles E. Merrill Publishing Company, s. 141

16- Anthes, Richard A.; John J. Cahir; Alistair B. Fraser; and Hans A. Panofsky, 1981, *The Atmosphere*, s. 269; Millers, Albert; and Jack C. Thompson, 1975, *Elements of Meteorology*, s. 141-142

17- Davis, Richard A., Jr. 1972, *Principles of Oceanography*, Don Mills, Ontario, Addison-Wesley Publishing, s. 92-93

18- Elder, Danny; and John Pernetta, 1991, *Oceans*, London, Mitchell Beazley Publishers, s. 27

19- Gross, M. Grant; 1993, *Oceanography, a View of Earth*, 6. edition, Englewood Cliffs, Prentice-Hall Inc., s. 205

20- Seeley, Rod R.; Trent D. Stephens; and Philip Tate, 1996, *Essentials of Anatomy & Physiology*, 2. edition, St. Louis, Mosby-Year Book Inc., s. 211; Noback, Charles R.; N. L.

Strominger; and R. J. Demarest, 1991, *The Human Nervous System*, Introduction and Review, 4. edition, Philadelphia, Lea & Febiger , s. 410-411
21- Seeley, Rod R.; Trent D. Stephens; and Philip Tate, 1996, *Essentials of Anatomy & Physiology*, 2. edition, St. Louis, Mosby-Year Book Inc., s. 211
22- Moore, Keith L., E. Marshall Johnson, T. V. N. Persaud, Gerald C. Goeringer, Abdul-Majeed A. Zindani, and Mustafa A. Ahmed, 1992, *Human Development as Described in the Qur'an and Sunnah*, Makkah, Commission on Scientific Signs of the Qur'an and Sunnah, s. 36
23- Moore, *Developing Human*, 6. edition,1998.
24- Williams P., *Basic Human Embryology*, 3. edition, 1984, s. 64.
25- Rex D. Russell, *Design in Infant Nutrition*, http:// www. icr.org/pubs/imp-259.htm
26- Warren Treadgold, *A History of the Byzantine State and Society*, Stanford University Press, 1997, s. 287-299.
27- Warren Treadgold, *A History of the Byzantine State and Society*, Stanford University Press, 1997, s. 287-299.
28- Walter Wreszinski, *Ägyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien*, 1906, *J C Hinrichs' sche Buchhandlung*
29- (Hermann Ranke, *Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen,* Verlag Von J.J. Augustin in Glückstadt, Band I,1935, Band II, 1952)
30- İsmail Yakıt, *Türk-İslam Kültüründe Ebced Hesabı Ve Tarih Düşürme*, s. 36
31- İsmail Yakıt, *Türk-İslam Kültüründe Ebced Hesabı Ve Tarih Düşürme*, s.56
32- Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life,* New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
33- Alexander I. Oparin, *Origin of Life,* (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
34- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society,* c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330
35- Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules,* 1986, s. 7
36- Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40
37- Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78
38- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition,* Harvard University Press, 1964, s. 189
39- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition,* Harvard University Press, 1964, s. 184
40- (B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
41- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition,* Harvard University Press, 1964, s. 179

42- Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133

43- Douglas J. Futuyma, *Science on Trial,* New York: Pantheon Books, 1983. s. 197

44- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower,* New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, c. 258, s. 389

45- J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992

46- Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology,* 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272

47- *Time*, Kasım 1996

48- S. J. Gould, *Natural History,* c. 85, 1976, s. 30

49- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower,* New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19

50- Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28

51- Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom,* Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43